

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **Số 1 Tôn Thất Tùng, P. Bến Thành,
TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

04/2026

Hạnh phúc cho linh hồn nào kêu cầu Lòng Chúa Thương Xót. Họ sẽ thấy Chúa bảo bọc họ như vinh quang riêng của Người như chính Người đã phán. Tội nhân càng khốn nạn, càng được quyền lớn lao đối với Lòng Chúa Thương Xót (NK 598).

(Lưu hành nội bộ)

THƯ LINH HƯƠNG THÁNG 04 NĂM 2026

Anh chị em thành viên Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót rất quý mến! Chúng ta bước vào tháng tư với Tuần Thánh, Tam Nhật Thánh và Tuần Bát Nhật Phục Sinh, đây là khoảng thời gian “vàng” đối với đời sống Kitô giáo, là đỉnh điểm của công trình cứu độ mà Thiên Chúa thực hiện cho toàn thể vũ trụ, vạn vật, được thể hiện qua mầu nhiệm Tử Nạn - Phục Sinh và kéo dài đến Đại lễ kính Lòng Chúa Thương Xót.

Hòa chung nhịp hành trình với toàn thể Hội Thánh Công giáo, tôi xin gợi ý với anh chị em trong Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót chủ đề **“TỪ THẬP GIÁ ĐẾN VINH QUANG PHỤC SINH: DÒNG CHẢY CỦA MẠCH NGUỒN LÒNG THƯƠNG XÓT”**, để qua đó, chúng ta cùng sống thời gian rất đặc biệt này, hầu đón nhận dồi dào ân sủng cứu độ Chúa thương ban.

Kính thưa anh chị em! Tháng tư về đem lại bầu khí thánh thiêng nhất cho năm Phụng vụ Kitô giáo. Với ngưỡng cửa **Tuần Thánh**, nơi lòng thương xót của Thiên Chúa được đẩy lên đến tận cùng của sự tự hiến và trao ban vì yêu thương; chúng ta là những thành viên của Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót, đây không chỉ là việc tưởng niệm những sự kiện lịch sử, mà là một cuộc chìm mình vào đại dương thương xót vô biên của Thiên Chúa, qua Đức Giêsu Kitô. Chìm đắm trong “Biển Tình Thương” lai láng ấy, tôi mời gọi anh chị em cùng sống ba chặng dừng đức tin quan trọng như sau:

1. Chiêm ngắm Trái Tim tình yêu bị đâm thấu trong Tuần Thánh

Trong những ngày Tam Nhật Vượt Qua, trong bầu khí tĩnh lặng, xin anh chị em hãy dừng lại thật lâu bên Thập giá, để chiêm ngắm, cảm nghiệm cách sâu xa tình thương vô biên của Thiên Chúa đối với chúng ta. Lòng Thương Xót không phải là một mô lý thuyết suông, mà là tình yêu được cụ thể qua **Máu và Nước** tuôn trào từ cạnh sườn bị đâm thấu của Chúa Giêsu trên đồi Golgotha.

Trong ngày Thứ Sáu Tuần Thánh (03/04/2026), khi suy tôn Thánh Giá, xin anh chị em hãy dâng lên Chúa những “vết thương”

nơi chính tâm hồn mình, trong gia đình mình, nơi cộng đoàn để được dòng suối xót thương của Ngài xoa dịu, chữa lành.

2. Vang sứ điệp Tin mừng "Alleluia" trong hy vọng

Chúa đã sống lại! Ngôi mộ trống là minh chứng cho thấy Lòng Thương Xót đã chiến thắng bóng đêm của sự chết và tội lỗi. Ngọn nến Phục Sinh làm vỡ òa và bừng sáng niềm vui. Mầu nhiệm Phục Sinh nhắc nhở chúng ta rằng: Không có bóng tối nào mà ánh sáng của Chúa Kitô không thể xuyên qua, không có sự dữ, khổ đau nào mà Ngài không thể phá tan.

Với niềm xác tín đó, anh chị em hãy trở thành những nhân chứng Phục Sinh, bằng cách đem niềm vui, an hòa, sự sống và tình yêu đến cho mọi người. Xin anh chị em đừng để khuôn mặt người môn đệ của Lòng Chúa Thương Xót trở nên u sầu, vì Chúa chúng ta đã sống lại từ trong cõi chết, Người là Đấng hằng sống và hiển trị muôn đời!

3. Niềm vui với Đại lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót (12/04/2026)

Đối với toàn thể Hội Thánh Công giáo, cách riêng với thành viên của Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót, qua việc thiết lập của Đức thánh Giáo hoàng Gioan-Phaolô II, ngày Chúa nhật II Phục sinh là ngày hội lớn nhất của chúng ta, ngày mà "mọi cửa đóng của lòng thương xót đều mở ra".

Chúa Giêsu đã hứa với Thánh Faustina, trong ngày Đại lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót này, Ngài sẽ đổ tràn muôn vàn ân huệ cho những linh hồn chạy đến với Ngài. Vậy xin anh chị em hãy lo chuẩn bị tâm hồn thật sốt sắng qua **Tuần Thánh hay Tuần Cử Nhật** bắt đầu từ Thứ Sáu Tuần Thánh. Hãy mở lòng ra để đón nhận Lòng Chúa thương xót, cách đặc biệt với ơn toàn xá trong ngày đại hồng phúc này.

Tuy nhiên, việc mừng Đại lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót sẽ là vô nghĩa nếu chỉ dừng lại ở việc đón nhận ân sủng và Lòng thương xót của Chúa cho riêng mình. Với nghi thức kết thúc Đại lễ Lòng Chúa thương xót, anh chị em nhận mệnh lệnh ra đi để loan báo, để làm chứng cho Lòng Chúa thương xót bằng những nghĩa cử yêu thương, xây dựng hòa bình, hiệp nhất như lời Kinh Hòa Bình của thánh Phanxicô Assisi: "Xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa

trong mọi người”. Và như di chúc của Thầy Chí Thánh Giêsu: “Yêu thương như chính Thầy đã yêu thương” (Ga 13, 34), “Hiệp nhất nên một như Cha-Con-Thánh Thần là Một” (x. Ga 17, 23 t.t).

Hãy để Lòng Chúa Thương Xót bao phủ lấy cuộc đời của chúng ta. Hãy cầu nguyện thật nhiều với tất cả lòng thành tâm và hãy trở nên những “ánh lửa” phục sinh soi chiếu vào mọi ngõ ngách tăm tối của thế giới hôm nay, một thế giới đang bị hoành hành do bởi chiến tranh, chết chóc, hận thù, bất công, nghèo đói, khổ đau,...hầu cho sự sống của Chúa Kitô Phục sinh được vinh thắng và nhân loại được sống, được hưởng trọn vẹn ân sủng cứu độ, lòng trắc ẩn và xót thương của Thiên Chúa.

Nguyện chúc anh chị em Tuần Thánh sốt sắng - Mùa Phục Sinh tràn đầy niềm vui, ân sủng, bình an và tình yêu của Chúa Kitô, Đấng là Hiện Thân Lòng Thương Xót của Thiên Chúa cho toàn thể vũ hoàn và cho nhân loại chúng ta! Thân ái trong Chúa Kitô.

**Linh mục Phêrô Nguyễn Thanh Tùng,
Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.**

NHỮNG CÂU NÓI CỦA CÁC THÁNH VỀ LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

- 1. “Lòng thương xót giúp ta nên giống Chúa, và khiến cho Satan phải thất vọng.” - Thánh Gioan Kim Khẩu.**
- 2. “Thiên Chúa sẽ minh oan cho bạn khi người ta vu khống bạn, tùy theo mức độ bạn đã hết lòng cầu nguyện cho kẻ vu khống bạn như thế nào.” Thánh Maximos the Confessor.**
- 3. “Hãy rộng lòng thương xót tha nhân, để không một ai túng thiếu khi gặp bạn mà lại không được giúp đỡ. Vì sẽ không còn niềm hy vọng khi Thiên Chúa không thương xót chúng ta nữa.” - Thánh Vinh Sơn Phaolô.**
- 4. “Tôi hạnh phúc biết bao khi thấy mình bất toàn và cần đến lòng thương xót của Thiên Chúa” - Thánh Têrêsa thành Lisieux.**
- 5. “Hãy ngừng phán xét người khác, vì Chúa thương xót họ cách lạ lùng.” -Thánh Faustina.**
- 6. “Rồi một ngày nào đó, bạn sẽ phải trả lời trước mặt Chúa - nên ngay bây giờ hãy thương xót và yêu thương, nếu bạn muốn được Chúa thương yêu và thương xót trong ngày đó.” - Thánh Têrêsa Calcutta.**

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT LỄ PHỤC SINH, NĂM A

Những chi tiết quan trọng nhất của bài tường thuật này là ngôi mồ trống và 3 phản ứng trước hiện tượng ấy.

- Maria Mađalêna nghĩ rằng "Người ta đã lấy mất Chúa rồi". Bà hoang mang chạy đi báo tin "chẳng lành" ấy cho các tông đồ khác. Phải chờ đến khi Đức Giêsu phục sinh hiện ra với bà thì bà mới tin Ngài sống lại.

- Phêrô nhìn thấy những hiện tượng nhưng chưa có phản ứng nào cả.

- "Người môn đệ kia" khi thấy thì nhớ lại những lời Đức Giêsu đã nói trước nên đã tin ngay.

Đức tin của các tín hữu thường chỉ có một chiều kích, đó là chiều kích của trí óc: tin có Thiên Chúa; tin rằng Ngài đã tạo dựng mọi sự, Ngài biết mọi sự và điều hành mọi sự...

Đức tin của các tín hữu thường hướng tới đời sau: tin rằng mình sẽ được ở với Thiên Chúa sau khi từ giã cõi đời này.

Lời Chúa trong Tin mừng hôm nay buộc ta phải điều chỉnh lại đức tin ấy: phải có thêm chiều

kích hiện sinh nữa: Không chỉ tin bằng trí óc mà còn bằng cả cuộc sống. Không chỉ nhắm tới cuộc sống mai sau, mà phải nghĩ tới cuộc sống hiện tại. Thánh Phaolô dạy: "Sự sống mới của anh em hiện đang tiềm tàng với Đức Kitô".

Chỉ có các tông đồ là những "chứng nhân" đúng nghĩa: các ngài đã cùng sống với Đức Giêsu, đã thấy Ngài chết và thấy Ngài sống lại. Việc làm chứng của các ngài dựa trên điều các ngài đã thấy.

Nhưng lời chứng xuất phát từ cảm nghiệm cũng có giá trị, nhiều khi lại còn có sức thuyết phục hơn. Chúng ta có thể làm chứng cho Đức Giêsu phục sinh theo cách thứ hai này: sống làm sao cho người ta biết chúng ta đang sống một cuộc sống mới, chúng ta hạnh phúc, chúng ta tự do, chúng ta vui mừng trong cuộc sống mới đó, và trong bất cứ hoàn cảnh nào lòng chúng ta cũng tràn trề hy vọng.

Chúng ta xác tín rằng chúng ta có một chỗ dựa vô cùng vững

chắc là Đức Giêsu phục sinh, và cũng xác tín rằng nếu có Ngài phù trợ thì chúng ta sẽ vượt thắng tất cả. Thế nhưng, chúng ta không nên kiêu căng, cũng không nên khinh chê những người khác không có được niềm xác tín của chúng ta. Đúng hơn, chúng ta cần làm chứng cho họ và chia sẻ với họ niềm xác tín ấy, một niềm xác tín vẫn giúp con người lạc quan hy vọng cho dù đang ở giữa bao khổ đau, thất bại, bệnh tật và thậm chí sắp chết.

Mộ mở toang

Gioan "cúi xuống và nhìn thấy những băng vải còn ở đó... Ông đã thấy và đã tin.

Nhưng ông thấy gì? Chẳng thấy gì hết. Có gì đâu mà thấy. Tuy vậy điều ông thấy đã dẫn ông tới chỗ tin.

Ta hãy nghiêng mình xuống như Gioan. Ta thấy gì? Một hố sâu thăm thẳm, đầy màu trắng. Một sự trống rỗng mênh mông dâng đầy mầm sống. Cờ tang khăn tang chuyển biến thành y phục ánh sáng. Một sự vắng mặt vang dội sự có mặt. Một sự im lặng của năm mồ nói nhiều hơn mọi bài diễn văn. Một bức tường mà ta chỉ thấy được phần bị khoét lỗ. Một kết quả của tất cả mang dáng dấp khởi đầu. Một cái chết có bộ mặt một cuộc

giáng sinh. Mầu nhiệm mà ta khám phá ra bí mật.

Vậy ai đã tạo ra ngôi mộ trống. Ngôi mộ đâu có trống. Vì Gioan đã thấy chân dung thực sự của Đức Giêsu, bạn ngài.

Ngôi mộ không trống, không sâu, không cam nín, không vương mùi chết chóc. Ngôi mộ nói. Nó sẽ nói. Hôm nay nó còn nói với ta. Ta có bị cụt hứng không? Vì sự vắng mặt này, lớn như một năm mồ, chính là một sự hiện diện, vĩ đại như một phép lạ.

Dưới nhãn quan của não trạng hiện đại, đã thấm nhiễm vào ta, chết là hết. Chấm hết. Chết rồi chẳng còn gì ráo. Chẳng còn gì ngoài đêm đen. Chẳng còn gì ngoài trống rỗng và hư vô. Cái chết khép lại tất cả. Cái chết chôn kín đời ta.

Nhưng ở đây cái chết mở ra. Ngôi mộ của Người đã mở ra. Mở ra một mầu nhiệm lớn lao. Một mầu nhiệm loan báo sự sống. Mầu nhiệm mang tên chối dạ. Phục sinh.

Ngôi mộ mở lòng mở trí ta. Ký ức sống và sống lại. Ta mở hồn ra với đức tin. Sau cùng ta hiểu rằng Đức Giêsu đã vượt qua bức tường sự chết, đã nâng phiến đá che mộ, đã hoàn thành Phục sinh báo trước.

CHÚA NHẬT KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT, NĂM A

Đoạn Tin Mừng này gồm 2 cuộc hiện ra của Đức Giêsu phục sinh:

a/ Cuộc hiện ra thứ nhất:

- Đấng phục sinh mang đến niềm vui và bình an cho các tông đồ.
- Trao sứ mạng ra đi cho các ông
- Ban Thánh Thần cho các ông.

b/ Cuộc hiện ra thứ hai vào 8 ngày sau nhằm củng cố đức tin: Đức tin được nâng lên trình độ cao: tin không phải vì thấy mà vì nghe lời chứng của những người đã tin. Từ nay tín hữu tin không phải vì được tiếp xúc trực tiếp với Đức Giêsu mà tin vì lời chứng của các tông đồ.

1. Tin thì vui:

Các bài đọc hôm nay cho thấy một đặc tính tất yếu của đức tin: nếu thực sự tin thì tất nhiên sẽ vui. Bài Tin Mừng kể rằng trước khi gặp Đức Giêsu phục sinh thì các tông đồ sợ, nhưng khi gặp Ngài thì "các môn đệ vui mừng"; Đoạn sách Công vụ kể: các tín hữu cộng đoàn Giêrusalem "ăn uống với nhau rất đơn sơ vui vẻ"; còn trong bài đọc 2, thánh Phêrô bảo "Anh em sẽ được vui mừng mặc dù còn phải ưu phiền ít lâu giữa trăm chiều thử thách.

Những thử thách đó nhằm tinh luyện đức tin của anh em".

Vậy mà hiện nay nhiều người ở ngoài nhìn vào Giáo Hội thì thấy hình như các kitô hữu có vẻ buồn, đức tin giống như một cái khuôn, thậm chí một nhà tù giam hãm họ. Tại sao?

2. Sống với nhau như anh em:

Con người thời nay khao khát được sống trong một cộng đoàn có tình có nghĩa. Có nhiều người than "Tôi thấy mình chỉ là một con số giữa một đám đông vô tình". Các nhà tâm lý xã hội đặt cho tình trạng này cái tên là "đám đông cô độc". Đó là kết quả của chủ nghĩa cá nhân mà chúng ta được giáo dục ngay từ nhỏ.

Vậy niềm khao khát trên phải chăng là một trong những dấu chỉ của thời đại? Làm thế nào để thỏa mãn được khát vọng tốt đẹp ấy?

Bài trích sách Công vụ có thể cho ta một số yếu tố để trả lời:

- Cầu nguyện và lắng nghe lời Chúa: vì sống cộng đoàn huynh đệ là một việc vượt quá khả năng con người ích kỷ, nên nếu có Chúa giúp thì mới thực hiện được.

- Chia sẻ: vì yêu thương thì phải cho đi.

- Cởi mở: mỗi người không tự khép kín trong cái tôi cô độc của mình nhưng phải mở lòng ra với mọi người.

3. Tin vì thấy và tin do nghe:

Trên lý thuyết, tin vì thấy có giá trị hơn tin do nghe.

Nhưng trên thực tế, người ta tin do nghe nhiều hơn tin vì thấy: đứa trẻ không dám thọc tay vào ổ điện là do nó nghe lời cha mẹ căn dặn chứ không phải vì đã có kinh nghiệm bị điện giật; cậu học sinh tin rất nhiều điều thầy cô dạy mặc dù chưa bao giờ cậu thấy...

Và xét cho cùng, nội dung của một niềm tin có lẽ không quan trọng cho bằng lòng tín nhiệm vào uy tín của người thông tin: do không tín nhiệm vào một tên bá vơ ngoài đường cho nên dù hã có hứa hẹn bao nhiêu điều tốt đẹp tôi vẫn không tin; ngược lại do tín nhiệm vào cha mẹ, thầy cô nên các vị này bảo gì tôi cũng tin.

Và như thế, cuối cùng, tin do tín nhiệm là một thể hiện của tình yêu. Do đó tin do tín nhiệm có giá trị hơn tin nhờ bằng chứng.

Chuyện minh họa

a/ Đức tin lớn lao

Có một bà nổi tiếng đạo đức, nhân hậu và luôn bình tâm trước mọi thử thách. Một bà khác ở cách xa ít dặm, nghe nói thì tìm đến, hi vọng học được bí quyết để sống bình tâm và hạnh phúc. Bà hỏi:

- Thưa bà, có phải bà có một đức tin lớn lao?

-Ồ không, tôi không phải là người có đức tin lớn lao, mà chỉ là người có đức tin bé nhỏ đặt vào một Thiên Chúa lớn lao.

b/ Tin người đáng tin

Một bà già đứng ở ngã tư có nhiều chuyến tàu đi qua. Vì ít khi ra ngoài, nên bà chẳng biết tàu nào về đâu. Sợ đi lạc, bà giơ vé ra hỏi một người đứng kế bên:

- Tôi định đi Bay City, có phải đi tàu này không?

- Phải đó bà.

Nhưng bà chưa an tâm. Biết đâu người ấy cũng không rành. Bà gặp người khác, cũng hỏi:

- Tôi định đi Bay City, có phải đi tàu này không?

- Phải đó bà.

Nhưng bà vẫn chưa hết áy náy. Rồi bà gặp một người đeo phù hiệu nhân viên hỏa xa, bà hỏi:

- Tôi định đi Bay City, có phải đi tàu này không?

- Phải, thưa bà.

Thế là bà an tâm bước lên tàu. Bà đã tin người đáng tin.

Đức tin là thế!

CHÚA NHẬT 3 PHỤC SINH, NĂM A

Đức tin không phải chỉ để dự lễ, mà là để sống cả đời. Đức tin là một ơn gọi phải theo suốt đời.

Bởi thế, trong bài đọc 2 hôm nay, thánh Phêrô đưa ra rất nhiều chỉ dẫn để chúng ta luôn sống niềm tin vào Đức Giêsu phục sinh:

- Đừng tự ru ngủ bằng ý tưởng mình đã là con cái Thiên Chúa: "Thiên Chúa không vị nể ai, nhưng cứ theo công việc mà xét xử". Phải biết "sợ" Cha mình, một nỗi sợ hiếu thảo và đầy tình yêu mến.

- Hãy luôn vui mừng vì mình là những con người tự do, tự do vì "được giải phóng khỏi lối sống phù phiếm do cha ông để lại", để hướng tới sự thánh thiện. Nếu không hướng tới sự thánh thiện, chúng ta sẽ rơi lại nếp sống nô lệ cũ.

- Ý thức mình đã được cứu chuộc bằng giá máu của Đức Giêsu. Ngài đã yêu thương ta đến thế, lẽ nào ta đành phụ bạc Ngài.

Một cách hiện diện mới

Cách viết của Luca chứa đựng một ngụ ý thần học sâu sắc: Khi hai môn đệ đang đi trên đường, mặc dù Đức Giêsu đang ở bên

cạnh họ nhưng họ không nhận ra "vì mắt họ còn bị ngăn cản" (câu 16). Đến khi Đức Giêsu bẻ bánh thì "mắt họ liền mở ra và họ nhận ra Ngài" (câu 31). "Nhưng Ngài lại biến mất" (câu 31).

Ngụ ý thần học của cách viết này là: Đức Giêsu phục sinh vẫn hiện diện ngay bên cạnh ta, nhưng theo một cách mới. Chúng ta không thể nhận ra cách hiện diện mới ấy vì cặp mắt thể xác của ta như "bị ngăn cản" bởi một bức màn. Chỉ khi nào Ngài muốn và cho những ai Ngài muốn thì Ngài mới cất bức màn ấy đi và khi đó mắt chúng ta mới "mở ra" và thấy được Ngài.

Vì thế, một mặt chúng ta hãy vững tin rằng Đức Giêsu phục sinh lúc nào cũng ở sát bên cạnh chúng ta; mặt khác hãy sử dụng những phương tiện mà Ngài đã để lại hầu có thể nhận ra Ngài, đó là Lời Chúa và Thánh lễ.

Bức họa của Rembrandt

Trong các tác phẩm của danh họa Rembrandt, có một bức rất ấn tượng vẽ cảnh Đức Giêsu đang ngồi cùng bàn với hai môn đệ Emmau. Điều gây ấn tượng là vẻ mặt sung sướng vô ngần của hai môn đệ lúc họ nhận ra

Chúa. Bức họa nổi tiếng này được đặt trong một nhà bảo tàng, và có một chuyên viên phụ trách giải thích ý nghĩa của nó cho các khách tham quan.

Lần kia một cặp vợ chồng vừa có đứa con duy nhất bị chết vì tai nạn. Họ buồn quá không biết làm gì nên cùng nhau đến nhà bảo tàng ấy để giải khuây. Họ cũng được người hướng dẫn ấy dẫn đến bức họa này. Ban đầu, hai vợ chồng chẳng buồn để ý tới những lời giải thích. Nhưng dần dần họ bị cuốn hút vào. Và cuối cùng, khi người hướng dẫn dứt lời thì họ tâm sự với người hướng dẫn: "Chúng tôi đã nghe nói về bức họa này nhiều lần, nhưng chưa lần nào chúng tôi được nghe người nào trình bày một cách hấp dẫn như ông. Chúng tôi thực sự xúc động".

Người hướng dẫn đáp: "Thực ra, không phải lần nào tôi cũng trình bày một cách xác tín như vậy đâu. Có lần tôi đã nói một cách rất hời hợt qua loa". Rồi ông ta kể: "Ba năm trước, vợ tôi bị ung thư, sức khỏe cạn kiệt dần, rồi nàng chết một cách hết sức đau đớn. Tôi không thể nào chấp nhận nổi cái chết này, vì nàng là một người rất tốt, không đáng bị chết như thế. Tôi tưởng như cả thế giới sụp đổ. Tim tôi như vỡ tan. Nhưng vì bốn phận,

tôi vẫn phải đến làm việc ở nhà bảo tàng này. Tôi giải thích ý nghĩa các bức họa một cách hết sức máy móc, vô hồn. Thế rồi một hôm, tôi chợt hiểu ra rằng bức họa này không chỉ liên can đến hai người môn đệ tuyệt vọng này, mà cả đến tôi nữa. Cũng như hai ông ấy, tôi đã tuyệt vọng và trở thành một người lữ hành cô đơn. Dù tôi là một người tín hữu, nhưng đối với tôi, Đức Giêsu chỉ là một nhân vật mờ mịt trong những trang sách Tin Mừng. Tuy nhiên hôm đó tôi cảm thấy Ngài đang hiện diện thực sự bên cạnh tôi, Ngài ở bên tôi như một người bạn hiểu rất rõ mọi nỗi khổ đau của loài người. Từ lúc đó "mắt tôi mở ra, lòng tôi cháy bùng lên" như hai môn đệ ấy. Tôi đã tìm lại được hy vọng và lẽ sống cho đời mình. Bởi vậy từ đó trở đi, mỗi khi tôi kể câu chuyện Emmau là tôi kể về chính cảm nghiệm của mình".

Cặp vợ chồng không cầm được nước mắt: "Chúng tôi cũng thế. Chúng tôi đã 'mở mắt ra và thấy lòng mình cháy bùng lên'. Hôm nay chúng tôi cũng tìm lại được hy vọng và lẽ sống cho đời mình, vì biết rằng Đức Giêsu phục sinh đang thực sự ở bên cạnh chúng tôi".

CHÚA NHẬT IV PHỤC SINH, NĂM A LỄ CHÚA CHIÊN LÀNH

Chúng ta nên biết rằng ở xứ Palestina, người ta nuôi chiên rất đông. Ban đêm, các mục tử dẫn các đàn chiên của mình vào một cái chuồng chung ở giữa đồng cỏ và chia phiên nhau canh gác ở ngay cửa ra vào. Đến sáng, từng mục tử qua cửa để vào chuồng và gọi tên các con chiên trong đàn mình. Chúng đã quen tiếng mục tử nên đi theo ra khỏi chuồng đến những đồng cỏ. Những tên trộm cướp không dám qua cửa vì sợ đụng người canh gác nên phải trèo rào mà vào. Nhưng dù vậy, chiên cũng không đến gần bọn họ vì chúng lạ họ. Nếu họ có đưa được con chiên nào ra khỏi chuồng thì cũng không phải để nuôi dưỡng nhưng để giết ăn thịt.

Qua những câu này, Đức Giêsu muốn so sánh Ngài với các nhà lãnh đạo tôn giáo Do Thái thời đó: họ không phải là mục tử thật nhưng là những tên trộm cướp leo rào vào chuồng, họ không chăm sóc cho chiên

nhưng chỉ làm hại chiên; chính Đức Giêsu mới là mục tử thật và là cửa chuồng chiên.

1. Đừng làm tướng

Mặc dù con người ai cũng muốn được độc lập, thế nhưng trong thâm tâm sâu xa ai cũng có nhu cầu cần được dẫn dắt đến hạnh phúc, đến một cuộc sống tròn đầy. Như thế ai cũng là con chiên và cần mục tử. Vấn đề là chọn ai làm mục tử cho mình thôi.

- Những kẻ dẫn mình tới những cánh đồng hoang, những khu rừng rậm đầy thú dữ (cuộc sống buông thả, những ý hệ lệch lạc, những cách sống thời trang, hưởng thụ v.v.) thực ra chỉ là những tên trộm cướp làm hại con chiên.

- Mục tử thật phải dẫn con chiên tới nơi nào có suối nước, bóng mát, cỏ non nuôi dưỡng cuộc sống của chiên; phải cực nhọc tìm dẫn về những con chiên đi lạc; phải gian lao chiến

đấu với sói dữ và kẻ cướp. Mục tử như thế chỉ có thể là Đức Giêsu mà thôi.

Nghĩa là có hai lầm tưởng tai hại:

1/ Tưởng mình là con chiên độc lập không cần ai dẫn dắt;

2/ Tưởng đi theo những "mục tử" dễ dãi là đời mình sẽ sung sướng.

2. Liên hệ giữa Đức Giêsu và chiên của Ngài

Chúa biết rõ từng người của mình, từng người một. Ngài không đẩy họ đi trước mình, nhưng Ngài đi trước họ, dẫn đường cho họ, nói với từng người, thu hút họ hơn là hướng dẫn họ.

Tuy nhiên, sói không ngừng lảng vảng quanh đoàn chiên, rình bắt những con chiên bất cẩn xa đàn. Vị mục tử đích thực sẵn sàng đương đầu với sói vì mỗi con chiên đều quý giá vô ngần. Ngài sẵn sàng hy sinh mạng sống vì chiên.

Mỗi tương giao giữa họ hết như giữa Chúa Cha và Chúa Con. Mỗi tương giao ấy dựa trên sự hiểu biết riêng tư về nhau,

nghĩa là trên tình yêu. Cha biết Con sẵn sàng tự hiến trọn vẹn cho những người bước theo và sẽ bước theo mình (J. Potin, "Đức Giêsu lịch sử đích thực", trích dịch trong Fiches dominicales, năm A, trang 138).

3. Không còn là con số vô danh nữa

Con người thời nay rất ghét phải sống như một con người vô danh giữa một đám đông, như một con số âm thầm giữa lòng tập thể. Mỗi người như một bộ phận nhỏ trong guồng máy khổng lồ, âm thầm và cô đơn làm cho xong phần việc của mình. Tại sao có những người cố tình có những hành vi nghênh ngang, ăn mặc lỗ lã, nếp sống lập dị...? Vì đó là cách để cho người khác chú ý tới họ.

Đức Giêsu đối với chúng ta thì khác hẳn. Ngài không vơ đũa cả nắm coi hết mọi người y như nhau. Trái lại Ngài biết rõ từng người một với cá tính riêng, hoàn cảnh riêng, chỗ mạnh chỗ yếu riêng. Nhất là Ngài yêu thương mỗi người một cách riêng. "Ta biết chiên Ta và chiên Ta biết Ta, như Chúa Cha biết Ta và Ta biết Chúa Cha".

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 123

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Câu chuyện dẫn vào

Một buổi chiều nọ, khi nhà thờ sắp đóng cửa, một người đàn ông lặng lẽ bước vào. Ông đứng ở cuối nhà thờ khá lâu, rồi mới tiến lại gần tòa giải tội. Khi gặp vị linh mục cao niên, ông nói với giọng run run: “Thưa cha, con đã không xưng tội hơn hai mươi năm. Con đã làm nhiều điều sai trái. Con sợ Thiên Chúa không còn có thể tha thứ cho con được nữa”. Vị linh mục lặng im một lúc, rồi nhẹ nhàng hỏi: “Trong suốt hai mươi năm ấy, con có bao giờ nghĩ đến việc quay trở lại không?”. Người đàn ông đáp: “Có, rất nhiều lần. Nhưng mỗi lần nghĩ đến tội lỗi của mình, con lại thấy xấu hổ và bỏ đi”.

Nghe vậy, vị linh mục hiền từ nói: “Con biết không, nếu trong hai mươi năm qua con nhiều lần muốn quay trở lại, thì điều ấy cũng có nghĩa là trong suốt hai mươi năm qua, Thiên Chúa vẫn kiên nhẫn chờ con. Không phải con tìm đến lòng thương xót của Chúa trước, nhưng chính lòng thương xót của Chúa đã đi tìm con.” Nghe những lời ấy, người đàn ông bật khóc. Lần đầu tiên sau nhiều năm, ông cảm thấy tâm hồn mình nhẹ nhõm. Ông quỳ xuống xưng tội, và khi bước ra khỏi nhà thờ, gương mặt ông rạng rỡ như vừa tìm lại được một cuộc đời mới.

Câu chuyện đơn sơ ấy phản ánh đúng lời mời gọi trong tông chiếu “Dung nhan lòng xót thương”: “Xin cho Giáo hội không bao giờ mệt mỏi mở rộng lòng thương xót, và luôn kiên nhẫn trao ban lòng từ bi và sự ủi an.” Giáo hội chính là cánh cửa luôn mở ra để đón nhận những người trở về. Trong Mùa Chay, mỗi tín hữu được mời gọi tin tưởng bước qua cánh cửa ấy, để gặp gỡ Thiên Chúa là Cha giàu lòng thương xót, Đấng không bao giờ mệt mỏi tha thứ và luôn kiên nhẫn chờ đợi con cái mình trở về.

***Misericordiae vultus* 25,13**

Xin cho Giáo hội không bao giờ mệt mỏi mở rộng lòng thương xót, và luôn kiên nhẫn trao ban lòng từ bi và sự ủi an.¹ (APV 25,13)"" ""

Chút suy tư

Trong lịch sử Giáo hội, lòng thương xót luôn được xem như trái tim của Tin Mừng. Chính vì thế, khi công bố tông chiếu *Misericordiae vultus*, đức giáo hoàng Phan-xi-cô đã mời gọi toàn thể Giáo hội chiêm ngắm lại dung mạo của Thiên Chúa là Cha giàu lòng thương xót. Tông chiếu này được ban hành để khai mở Năm Thánh Lòng Thương Xót, nhằm khơi dậy nơi các tín hữu ý thức sâu xa rằng lòng thương xót không chỉ là một khái niệm thần học, nhưng là cách thế sống Tin Mừng trong đời thường. Tinh thần ấy được cô đọng trong lời kêu gọi: “Xin cho Giáo hội không bao giờ mệt mỏi mở rộng lòng thương xót, và luôn kiên nhẫn trao ban lòng từ bi và sự ủi an.”²

Trước hết, câu trích dẫn này diễn tả căn tính của Giáo hội. Giáo hội không chỉ là một tổ chức tôn giáo, nhưng là dấu chỉ sống động của tình yêu Thiên Chúa giữa trần gian. Nếu Thiên Chúa được mặc khải là Đấng “giàu lòng thương xót”, thì Giáo hội – Thân Thể của Đức Ki-tô Giê-su – cũng phải phản chiếu chính dung mạo ấy. Vì vậy, Giáo hội được mời gọi không bao giờ mệt mỏi mở rộng lòng thương xót. Điều này có nghĩa là Giáo hội luôn sẵn sàng đón nhận con người, nhất là những ai yếu đuối, tội lỗi, bị bỏ rơi hoặc bị tổn thương trong cuộc sống. Lòng thương xót của Chúa qua Giáo hội không có biên giới, bởi lẽ lòng thương xót ấy bắt nguồn từ tình yêu vô biên của chính Thiên Chúa.³

Thứ đến, tông chiếu nhấn mạnh đến sự kiên nhẫn trong việc trao ban lòng từ bi. Trong đời sống mục vụ, Giáo hội gặp gỡ rất

¹ *May she never tire of extending mercy, and be ever patient in offering compassion and comfort. (APV 25,13)*

² APV 25,13.

³ X. *Misericordiae vultus*, số 3 và 10: Giáo hội được mời gọi trở thành dấu chỉ sống động của lòng thương xót Thiên Chúa và không ngừng mở rộng vòng tay đón nhận con người, đặc biệt những ai yếu đuối và tội lỗi.

những hoàn cảnh phức tạp: những con người sa ngã, những người đang tìm kiếm ý nghĩa cuộc đời, hay những người bị thất vọng vì lỗi lầm quá khứ. Lời mời gọi của đức giáo hoàng nhắc nhở rằng Giáo hội phải kiên nhẫn đồng hành với họ. Lòng thương xót không phải là sự phán xét nhanh chóng, nhưng là hành trình nâng đỡ, lắng nghe và chữa lành. Sự kiên nhẫn ấy phản ánh cách Thiên Chúa đối xử với nhân loại: Ngài luôn chờ đợi con người hoán cải và trở về.⁴

Ngoài ra, câu trích dẫn còn nhấn mạnh đến việc trao ban sự ủi an. Trong một thế giới đầy bất an, bạo lực và chia rẽ, con người khao khát được nâng đỡ và cảm thông. Giáo hội được mời gọi trở thành nơi mà mọi người có thể tìm thấy niềm hy vọng và bình an. Sự ủi an của Giáo hội không chỉ đến từ những lời nói, nhưng còn từ các hành động cụ thể: chăm sóc người nghèo, thăm viếng người đau bệnh, tha thứ cho nhau, và xây dựng các mối tương quan huynh đệ. Khi thực hiện những việc ấy, Giáo hội làm cho dung nhan của lòng thương xót trở nên hữu hình giữa xã hội.

Từ đó, tông chiếu cũng đặt ra một lời mời gọi đối với từng Ki-tô hữu. Giáo hội chỉ có thể trở thành dấu chỉ của lòng thương xót nếu mỗi tín hữu sống tinh thần ấy trong đời sống cá nhân. Lòng thương xót bắt đầu từ những hành động nhỏ bé: biết cảm thông với người khác, biết tha thứ, biết chia sẻ với người nghèo và nâng đỡ những ai đang gặp khó khăn. Khi mỗi người sống như thế, Giáo hội thực sự trở thành “ngôi nhà của lòng thương xót”, nơi mọi người có thể cảm nghiệm tình yêu Thiên Chúa.

Sau cùng, câu trích dẫn trong *Misericordiae vultus* nhắc nhở rằng sứ mạng của Giáo hội luôn hướng về con người. Giáo hội không hiện diện để kết án, nhưng để cứu chữa; không để khép lại cánh cửa, nhưng để mở rộng vòng tay. Lòng thương xót chính là ngôn ngữ mà Giáo hội phải nói với thế giới hôm nay. Khi Giáo hội không ngừng mở rộng lòng thương xót và kiên nhẫn trao ban sự ủi an, Giáo hội trở thành dấu chỉ sống động của Tin Mừng và phản

⁴ X. *Misericordiae vultus*, số 14–15: Đức giáo hoàng Phan-xi-cô nhấn mạnh rằng Giáo hội được mời gọi kiên nhẫn đồng hành với con người, lắng nghe, chữa lành và phản chiếu sự kiên nhẫn của Thiên Chúa, Đấng luôn chờ đợi con người hoán cải và trở về.

chiếu dung nhan của Đức Ki-tô – Đấng là hiện thân trọn vẹn của lòng thương xót của Thiên Chúa.

Như vậy, qua câu trích dẫn trong *Misericordiae vultus*, chúng ta nhận ra một lời mời gọi mạnh mẽ: Giáo hội phải luôn là nơi hiện hữu của lòng thương xót, của sự kiên nhẫn và của niềm an ủi. Đó không chỉ là một lý tưởng, nhưng là con đường mà Giáo hội được mời gọi bước đi mỗi ngày. Khi sống trung thành với sứ mạng này, Giáo hội thực sự trở thành “dung nhan của lòng thương xót” giữa thế giới hôm nay.

Gợi ý thảo luận

1. Theo bạn, qua câu chuyện người đàn ông trở lại tòa giải tội sau hai mươi năm, chúng ta có thể nhận ra điều gì về sự kiên nhẫn và lòng thương xót của Thiên Chúa đối với con người tội lỗi?
2. Lời mời gọi trong *Misericordiae vultus* “Giáo hội không bao giờ mệt mỏi mở rộng lòng thương xót” gợi cho chúng ta suy nghĩ gì về sứ mạng của Giáo hội và của mỗi Ki-tô hữu hôm nay?
3. Trong đời sống thường ngày, đặc biệt trong Mùa Chay, chúng ta có thể làm gì cụ thể để trở nên dấu chỉ của lòng thương xót, biết tha thứ, cảm thông và nâng đỡ những người đang yếu đuối hoặc lầm lỡ?

11-3-2026, GTHH

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA

Tháng 04/2026

CẦU CHO CÁC LINH MỤC ĐANG GẶP KHỦNG HOẢNG

Xin cho các linh mục đang trải qua những khoảnh khắc khủng hoảng trong ơn gọi, để các ngài tìm được sự đồng hành cần thiết và để cộng đoàn nâng đỡ các ngài bằng sự thấu hiểu và lời cầu nguyện.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 4/2026 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ Số 1, Tôn Thất Tùng, Phường Bến Thành, TP.HCM; Lúc 15h Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h15: Kinh Nguyện Tôn Sùng Lòng Chúa Thương Xót, 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 03/04/2026; **Thứ Sáu Tuần Thánh, không có Thánh Lễ.**
- Ngày 10/04/2026; **Chủ Tế: LM Phaolô Vũ Đỗ Anh Khoa,** Tòa Tổng Giám Mục TGP SG.
- Ngày 17/04/2026; **Chủ Tế: LM Giuse Đặng Chí Lĩnh,** TTMV Tgp Sài Gòn.
- Ngày 24/04/2026; **Chủ Tế: LM Phêrô Mai Quốc Anh,** SSS. Giáo xứ Khiết Tâm, hạt Thủ Đức.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà thờ Nghĩa Hòa (32, Nghĩa Hòa, Phường Tân Hòa) lúc 16g30, CN II PS, 12/04/2026. **Chủ tế: LM Gioan Baotixita Nguyễn Quang Tuyên,** Quản hạt Chí Hòa.
- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà thờ Hợp An (679/11, Phạm Văn Chiêu, Phường An Hội Đông), lúc 16g00, CN II PS, 12/04/2026. **Chủ Tế: LM Vinh Sơn Nguyễn Minh Huân,** Quản hạt Xóm Mới.
- **HẠT GIA ĐÌNH:** Nhà thờ Thánh Tịnh (47/57, Nguyễn Văn Đậu, Phường Bình Lợi Trung) lúc 10g00, thứ bảy 11/04/2026. **Chủ Tế: LM Phêrô Nguyễn Ngọc Châu,** Linh hướng CĐ LCTX Hạt Gia Định.
- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà thờ Thủ Đức (51, Võ Văn Ngân, Phường Thủ Đức) lúc 17g30, thứ bảy 11/04/2026, **Chủ Tế: Đức Cha Phêrô Nguyễn Văn Khảm,** Giám Mục GP. Mỹ Tho

- **HẠT HỌC MÔN:** Nhà thờ Trung Mỹ Tây (40/4, Phường Trung Mỹ Tây) lúc 9g00, thứ bảy 11/04/2026. **Chủ Tế: LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên**, Chánh xứ Gx. Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Học Môn.

- **HẠT GÒ VẤP:** Nhà thờ Thánh Giuse (36, Nguyễn Du, Phường Hạnh Thông) lúc 17g30, thứ bảy 11/04/2026. **Chủ Tế: LM Gioan Nguyễn Vĩnh Lộc**, Chánh xứ Gx. Thánh Giuse, Linh hướng CĐ LCTX hạt Gò Vấp.

Trước Thánh Lễ có giờ Kinh Nguyện Tôn sùng Lòng Chúa Thương Xót và cầu nguyện cho các ý xin khẩn.

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 2/2026

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT XÓM MỚI:

1. Giuse Bùi Nguyễn Hoài, USA.
2. Lh. Maria Bùi Thị Hộ, USA.
3. Lh. Maria Nguyễn Thị Tịnh, Giáo xứ Bắc Dũng.

HẠT THỦ ĐỨC:

1. Maria Nguyễn Thị The, Giáo xứ Thánh Nguyễn Duy Khang.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Ân nhân.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC (Xin xem hình nơi trang bìa)

I-SINH HOẠT ĐỊNH KỲ- THỨ SÁU ĐẦU THÁNG 03 NĂM 2026

MỘT THOÁNG TÂM TÌNH

NHÂN NGÀY HÀNH HƯƠNG VỀ TT. LCTX SUỐI CÁT

06-03-2026

Ý cầu nguyện: Tháng kính Thánh Giuse. Cầu cho việc giải trừ vũ khí và hòa bình (*Ý cầu nguyện của ĐTC tháng 03/2026*).

Hôm nay, cùng với các cộng đoàn HH. LCTX của Giáo phận Xuân Lộc, những người có lòng yêu mến LCTX và cách riêng anh chị em thuộc giáo hạt Gia Ray về TT. Hành hương LCTX của Giáo phận tại giáo xứ Suối Cát, ĐGM. Gioan Đỗ Văn Ngân; cha Quản hạt Gia Ray – Đặc trách HH. LCTX giáo phận, quý cha Đặc trách LCTX hạt và quý cha thuộc giáo hạt quây quần bên Bàn Thờ để **tôn vinh LCTX và mừng kính Thánh cả Giuse, Bọn trăm năm Đức Trinh Nữ Maria**. Thánh Lễ này, Đức Cha cũng muốn **câu nguyện cách riêng cho anh chị em HH. LCTX của Giáo phận biết noi gương Thánh Cả Giuse cộng tác với ơn Chúa: *Mỗi Kitô hữu là Một Môn đệ Thừa sai***.

* Trước hết, trong niềm phấn khởi vui mừng của mọi người đến TT. LCTX Giáo phận, của những ngày đầu Mùa Chay Thánh, với sự đón tiếp nồng nhiệt của BPV. cấp giáo phận, bà con giáo dân giáo xứ Suối Cát. Nhất là sự quan tâm, lo lắng của Cha Giuse Trần Phú Sơn Đặc trách HH. LCTX Giáo phận Xuân Lộc, đã mời gọi và tạo điều kiện thuận lợi để dẫn cho cái nắng của Mùa Chay khiến thể chất và tâm lý bà con có mỗi mệt, cũng trở nên vui tươi khi được về bên TT Hành Hương và tấm lòng của các đấng bậc và đông đảo bà con hội tụ, quây quần bên linh đài LCTX.

* Khởi đầu lúc 14g30 với việc Lần Chuỗi kính LCTX hiệp ý ĐTC, cầu nguyện cho **việc giải trừ vũ khí và hòa bình**:

* Sau giờ Lần Chuỗi LCTX, cha Giuse Phạm Thanh Bình, Đặc trách HH. LCTX Giáo hạt Gia Ray chia sẻ về Linh Đạo của LCTX. Theo ngài hướng dẫn, Linh Đạo LCTX, Chúa Giêsu tỏ cho chị Thánh Faustina đi theo 3 tiến trình:

1. **Cảm nghiệm** (nhận biết/ trải nghiệm) khi nhận ra sự thật Chúa tỏ cho mình qua những lần cầu nguyện, trải nghiệm bằng con tim; qua những nhân chứng – các thánh, những người đã vượt qua đau khổ; qua những biến cố đời ta, ta nhận ra ý Chúa; qua biến chuyển trong thế giới hôm nay – bệnh dịch, chiến tranh; qua hàng xóm láng giềng trải qua những biến cố của họ; ...

Để có thể nghiệm và nhận ra LCTX, bản thân có thể được ví diễn tiến ấy tương tự như người thám hiểm trong sa mạc. Đời ta có quá nhiều tiếng ồn ào (ồn ào của hưởng thụ; ồn ào của tham sân si hơn thua đố kỵ, giận hờn, oán ghét; ồn ào của buồn bã, chán ngán

cuộc đời...). Trong sa mạc tĩnh lặng của nội tâm, ta sẽ nghe được tiếng thì thầm của Chúa trong từng phút giây của cuộc sống. Có thình lạng chúng ta mới nhận ra được tiếng Ngài trong tiếng khóc than của biết bao người bất hạnh xung quanh trong cảnh nghèo đói chiến tranh dịch bệnh; những mảnh đời kém may mắn hơn bản thân mỗi người chúng ta. Có thình lạng chúng ta mới nghe được lời an ủi đỡ nâng của Thiên Chúa và hơn thế nữa là sự gánh vác, đỡ dần cho giữa những khó khăn chông chặt trong cuộc sống qua sự bình an của nội tâm và qua những cử chỉ san sẻ yêu thương giữa người với người. Đó cũng là tâm tình của ĐTC. Lêô trong sứ điệp Mùa Chay 2026. Ngài khuyên các Kitô hữu hãy thình lạng để nghe tiếng Chúa; để hoán cải và nghe được tiếng kêu của người nghèo và xây dựng văn minh tình thương.

2. **Đón nhận LCTX.**

Thật vậy, khi đã nhận ra LCTX trong đời mình như hình ảnh MÁU và NƯỚC, một bằng chứng sống động Đức Giêsu tỏ ra cho những kẻ khốn cùng là chính bản thân, người đón nhận ấy sẽ siêng năng và gia tăng đón nhận LCTX hơn. Cụ thể, **bằng lời cầu nguyện**: LẦN CHUỖI LCTX; ít là trong ngày với lời nguyện tắt: "*LẠY CHÚA, XIN THƯƠNG XÓT CON*"; "*LẠY CHÚA GIÊSU CON TÍN THÁC VÀO CHÚA*" như chị Faustina hôm nào: "*Ôi Thiên Chúa, Đấng đầy lòng trắc ẩn, Đấng duy nhất tốt lành, chúng con chạy đến van xin lòng thương xót Chúa. Mặc dù tội lỗi chúng con to lớn và sự xúc phạm thì quá nhiều, chúng con vẫn tín thác vào tình thương xót Chúa, bởi vì Chúa là Đấng xót thương. Từ xưa tới nay, chưa từng nghe có người nào tín thác vào Chúa mà bị thất vọng*" (Nhật Ký, số 1730).

3. **Rao truyền (làm chứng) LCTX.** Chúa Giêsu dạy chị thánh Faustina 3 cấp độ **Rao truyền (làm chứng) LCTX**:

- **Cấp độ 1, Rao truyền (làm chứng) LCTX bằng sự thỉnh cầu cho các người đau khổ và tội nhân.** Có lần Chúa Giêsu bảo chị Faustina cầu nguyện cho em gái được ơn hoán cải. Chị Thánh thắc mắc hỏi Chúa: *Tại sao Chúa không ban ơn hoán cải trực tiếp cho em đó mà Chúa phải nhờ đến con?* – "*Vì em đó không xứng đáng hưởng LTX của Ta cách trực tiếp, mà phải qua con*". Chị Faustina rùng mình thảng thốt... Chúa Giêsu còn nói với chị thánh, "*Hỡi con, những xúc phạm cố tình, dù nhỏ mọn nhất cũng*

gây ngăn trở cho ơn thánh, và Cha không thể trao đổ các ân huệ của Cha xuống cho những linh hồn ấy” (Nhật Ký 1641).

- **Cấp độ 2, Rao truyền (làm chứng) LCTX bằng LỜI NÓI.**

Quả thật, một người được thấm nhuần LCTX, chắc phải có khả năng lan tỏa hương thơm LTX_ (*ĐTC Phanxicô*). **Vì sao vậy? –**

T. Một lần, khi Chúa hiện ra với Thánh nữ Fautina và quả quyết với chị: *“Ái nữ của Ta, hãy nói cho cả thế giới biết về Lòng Thương Xót bao la của Ta... Lòng Thương Xót của Ta bao la đến nỗi không có trí óc nào của loài người hoặc các thiên thần, có thể dò thấu. Mọi thứ hiện hữu đến từ nơi sâu thẳm nhất nơi Lòng Thương Xót êm ái nhất của Ta. Mọi linh hồn kết hiệp với Ta sẽ chiêm ngắm Tình Yêu và Lòng Thương Xót đến mãi đời đời”.*

- **Cấp độ 3, Rao truyền (làm chứng) LCTX: VIỆC LÀM.**

Thật vậy, người đã trải nghiệm và thấm đẫm LCTX, bản thân cũng thế, họ cũng sẽ tỏa hương thơm LTXC qua **MẮT – TAI – MIỆNG – TAY – CHÂN – CON TIM: TOÀN THÂN. Người thấm nhuần LCTX.** Chúa Giêsu cũng đã quả quyết với chị Faustina: “Con có thấy những linh hồn này không? Những ai chịu đau khổ và khinh bỉ như Cha, họ sẽ nên giống Cha trong vinh quang. Những ai ít giống Cha trong đau khổ và khinh bỉ cũng sẽ ít giống Cha trong vinh quang” (Nhật Ký 446).

ĐTC Phanxicô ngài chỉ cho chúng ta phương thế để thực hiện sứ điệp LCTX: **Thương người có 14 mỗi.** Đây cũng là nền tảng và là Dung mạo của LCTX (Mt 6, 37 – Thương xót như Chúa Cha); là tiêu chuẩn để vào nước trời, nhưng trên hết có lẽ là trở nên trọn hảo theo gương Chúa Kitô để hạnh phúc đời này và đời sau.

- Cao điểm của ngày HH hôm nay phải kể đến Thánh Lễ trọng thể Kính Thánh Cả Giuse, Bạn trăm năm Đức Trinh Nữ Maria.

Bài giảng của ĐGM Giáo phận quảng diễn cho mọi người nhìn ra được ý nghĩa của ngày lễ với phẩm giá của mỗi Kitô hữu như lời nguyện đầu Lễ Giáo Hội Mẹ thưa lên với Chúa: *“... Xin nhận lời thánh nhân cầu thay nguyện giúp, cho Giáo Hội luôn luôn cộng tác với Đức Giê-su để hoàn tất công trình Người đã khởi đầu”.*

Giáo Hội cho chúng ta chiêm ngắm mẫu gương sự vâng phục của thánh Giuse với Thiên Chúa qua lời thiên thần truyền tin trong Phúc

Âm thánh Mátthêô, dẫu cho thánh Cả không nói lời nào. Để rồi từ giấc chiêm bao ấy, Thánh nhân đón nhận ý Chúa và chăm sóc Mẹ Chúa Trời và Con Thiên Chúa.

Trên hết khi Thiên Chúa cứu chuộc nhân loại, công trình lớn lao ấy Người thực hiện trong thân phận loài người và nhờ con người cộng tác.

Có nhiều công trình cứu độ Thiên Chúa nhờ đến con người. Điển hình như Phaolô rất nhiệt thành cho việc truyền giáo dẫu cho thánh nhân gặp nhiều khó khăn (sự chống đối của người Do Thái, họ âm mưu bách hại và giết chết). Nhìn lại ơn gọi truyền giáo của thánh nhân, Giáo Hội nhìn ra ơn gọi của Phaolô bắt đầu từ cuộc ngã ngựa trên đường đi Đamas. Phaolô sau này thuật lại, khởi đầu cuộc đời rao giảng của ngài từ cuộc gặp gỡ ấy với Đấng Phục sinh mà chi tiết nổi bật trong câu chuyện là sự mù lòa và sự sáng mắt của Phaolô. Khi ông gặp Khanania, Phaolô được sáng mắt. Khanania cho Phaolô biết: "Thiên Chúa đã chọn anh để anh được biết ý muốn của Ngài và được thấy Đấng Công Chính... Anh sẽ làm chứng nhân... về các điều anh đã thấy và đã nghe" Cv 22, 14-15).

Trước đó, Chúa cũng khẳng định với Khanania: "Người ấy là khí cụ Ta đã chọn để mang danh Ta đến trước dân ngoại, các vua và con cái Israel" (Cv 9, 15). Điều đáng nói, sau khi sáng mắt, Phaolô được Khanania đặt tay và ông đầy Thánh Thần.

Kết luận, xin cho lời nguyện đầu lễ của Giáo Hội trở thành hiện thực trong ta khi ta biết dùng Lời Chúa, lời Giáo Hội Mẹ đánh động lòng mình như bức tâm thư, di chúc cha mẹ gửi cho con cái; trở thành "lời hằng sống, là đường và sự thật". Chính Lời ấy là sự sống thật như khi cử hành Bí tích, nhờ Lời mà Bí tích đem lại hiệu năng ơn Chúa; Nơi Lời trong Bí tích, Con Thiên Chúa vẫn luôn hiện diện với ta. Chớ coi khinh Lời Chúa, kéo phải chịu án phạt như người phú hộ trong dụ ngôn Lazaro.

- Trước khi ban phép lành kết lễ, Ông trưởng HH. LCTX giáo hạt Gia Ray có lời tạ ơn Đức Cha, quý cha với lẵng hoa tỏ lòng biết ơn.

Đáp lại tâm tình yêu mến của bà con giáo dân, Đức Cha Giáo phận cảm ơn ông đại diện và Cha Đặc trách Giáo phận lo lẵng cho bà con đến hành hương.

Ngài cầu chúc bà con giáo dân sống Mùa Chay thánh được thánh thiện khi ý thức việc xức tro; sống ý nghĩa của tro khi cộng tác với ơn Chúa bằng Lời Chúa để xứng đáng lãnh ơn cứu độ nhất là đạt được phẩm giá Con Thiên Chúa đã hóa thân nên một và cứu chuộc chúng ta.

**Bài viết: LM Giuse Phạm Thanh Bình,
Đặc trách HH LCTX Giáo hạt Gia Ray.**

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Gx Suối Cát (hình trang bìa 2)

II-CHƯƠNG TRÌNH THÁNH LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT - THỨ SÁU NGÀY 10 THÁNG 4 NĂM 2026 (thay thế Thứ Sáu đầu tháng 03/4 trùng vào Thứ Sáu Tuần Thánh)

Tại Gx. Suối Cát, thứ Sáu, ngày 10/04/2026

Hạt Phú Thịnh phụ trách

THÁNH LỄ: Thứ Sáu tuần Bát Nhật Phục Sinh

(lễ phục Trắng)

Chủ đề: Cầu cho các linh mục đang gặp khủng hoảng. Xin cho các linh mục đang trải qua những khoảnh khắc khủng hoảng ơn gọi, để các ngài tìm được sự đồng hành cần thiết và để cộng đoàn nâng đỡ các ngài bằng sự thấu hiểu và lời cầu nguyện (Ý cầu nguyện của Đức Thánh Cha tháng 04/2026).

Chương trình:

14g00' - 14g30': Đón tiếp

14g30' - 15g00': Giờ kinh kính LCTX

15g00' - 15g30': Chia sẻ chủ đề (Cha đặc trách HHLCTX hạt Phú Thịnh).

15g30' - 16g00': Giải lao - chuẩn bị Thánh Lễ

16g00' - 17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự).

- Kết thúc.

Đặc trách HHLCTX-Gp. XL
Lm Giuse Trần Phú Sơn

THƯỜNG HUẤN GIÁO DÂN THÁNG 03/2026

BÀI I

LỜI CHÚA LÀ NỀN TẢNG ĐỨC TIN CHO NGƯỜI TÍN HỮU

Lm Giuse Maria Lê Quốc Thăng

Trong đời sống đức tin người Công giáo, Lời Chúa không chỉ là những câu chữ, mà là nền tảng sống động thiết lập mối tương quan giữa con người và Thiên Chúa. Công đồng Vaticanô II đã khẳng định: "Trong các Sách Thánh, chính Chúa Cha trên trời ân cần đến gặp gỡ con cái Người và đối thoại với họ" (*Dei Verbum*, số 21). Như thế, Lời Chúa không chỉ là bản văn để đọc, nhưng là nơi gặp gỡ, đối thoại và xây dựng mối tương quan sống động giữa Thiên Chúa và con người. Lời Chúa khơi gợi và nuôi dưỡng niềm tin trong lòng tín hữu. Lời Chúa trở thành nguồn hy vọng bền vững. Đức Thánh cha Phanxicô từng khẳng định: "Lời Chúa không phải là một bản văn của quá khứ, nhưng là lời sống động, có khả năng chạm đến trái tim con người hôm nay" (*Aperuit Illis*, số 5). Chính khi được nuôi dưỡng bởi Lời Chúa, người tín hữu mới có khả năng đứng vững trong thử thách và giữ được niềm hy vọng Kitô giáo giữa những bất ổn của cuộc sống. Vì "Lời Thiên Chúa luôn sống động và linh nghiệm" (Hr 4,12), "có năng lực xây dựng và ban phần gia nghiệp cho tất cả những người đã được thánh hóa" (Cv 20,32; x. 1 Ts 2,13)

1. Lời Chúa Là Nền Tảng Đức Tin: Thánh Phaolô khẳng định: "Có đức tin là nhờ nghe giảng, mà nghe giảng là nghe công bố lời Đức Kitô" (Rm 10,17). Thiên Chúa dùng Lời của Ngài để sáng tạo và cứu độ. Ngài ngỏ lời với con người vì yêu thương và muốn cho con người được hạnh phúc. Tất cả những gì Thiên Chúa muốn mạc khải cho chúng ta qua Thánh Kinh, đều nhằm mục đích cứu độ chúng ta cùng với tất cả mọi loài thụ tạo. Khi con người thực sự đến với Lời Chúa, tâm hồn và cuộc sống của họ được nâng lên cao, được nuôi dưỡng bằng chính Lời Hằng Sống. Bởi lẽ "tất cả những gì được viết trong Sách Thánh đều do Thiên Chúa linh hứng và có ích cho việc giảng dạy, biện bác, sửa dạy, giáo dục để trở nên công chính" (2 Tm 3,16). Lời Chúa thực sự trở nên lương thực thiêng

liêng của Giáo Hội cũng như của mỗi Kitô hữu (MK 21-26 ; x. Ga 10,10), vì Lời Chúa là "quy luật tối cao hướng dẫn đức tin", "là lương thực cho linh hồn, nguồn sống tinh tuyền và trường tồn cho đời sống thiêng liêng" của tất cả chúng ta (MK 21).

2. Lời Chúa Là Ánh sáng soi đường: Lời Chúa được ví như "ngọn đèn soi cho con bước, là ánh sáng chỉ đường con đi" (Tv 119,105), giúp con người phân định ý Chúa giữa những thử thách của cuộc sống. Nhờ sự soi chiếu tâm hồn của Lời Chúa giúp định hình lại cách nhìn, phán đoán và hành động, giúp tâm hồn thoát khỏi sự mơ hồ và tìm thấy sự thanh thản, nhất là nhận ra thánh ý Chúa để thực thi, để chọn lựa. Tất nhiên, Lời Chúa không chiếu sáng như ánh đèn pha toàn cảnh, mà như ánh đèn pin soi rọi từng bước chân, giúp con người sống từng ngày theo thánh ý Chúa. Nhờ Lời Chúa Kitô hữu tìm được Sức mạnh vượt qua bóng tối, giúp vượt qua những khó khăn, gian nan và những diễn giải mâu thuẫn trong thế giới đưa con người đến với Chân Lý là Đức Giêsu Kitô.

3. Lời Chúa Là Sức mạnh biến đổi tâm hồn: Lời Chúa có sức mạnh "sắc bén hơn cả gươm hai lưỡi" (Hr 4,12), có khả năng thấu suốt tâm tư và biến đổi con người từ bên trong. Việc suy niệm Lời Chúa hằng ngày giúp người tín hữu trở nên giống Chúa Giêsu hơn trong cách yêu thương và phục vụ. Khi nói về sức mạnh biến đổi tâm hồn, chúng ta không chỉ nói về việc thay đổi một thói quen, một cách làm, một lối suy nghĩ mà là một cuộc canh tân tận căn từ bên trong, biến đổi toàn diện con người nên giống Chúa Giêsu mỗi ngày một hơn để đi tới đích điểm trở nên đồng hình, đồng dạng với Người. Kitô chỉ có thể đạt được sự biến đổi nên giống Chúa Kitô nhờ lắng nghe thực thi Lời Chúa, kết hợp với Chúa Kitô nơi bí tích Thánh Thể.

Lời Chúa thực sự là nền tảng cho đời sống đức tin, là ánh sáng soi đường và là sức mạnh biến đổi con người. Cho nên, mọi người Kitô hữu phải biết tăng cường vai trò ưu tiên của Thánh Kinh qua việc siêng năng đọc Lời Chúa. Đọc Lời Chúa không những để hiểu về Chúa mà còn để tìm hướng đi cho cuộc đời. Nhìn chung, Kitô hữu Việt Nam còn chưa thực sự chú trọng đến việc đọc Thánh Kinh. Thánh Kinh chưa có chỗ đứng xứng đáng trong các sinh hoạt đạo đức, nhất là trong đời sống gia đình. Việc suy gẫm Lời Chúa ngày

càng trở nên quan trọng và cấp bách, nhất là trong một xã hội đang biến chuyển sâu rộng về mọi phương diện, bởi lẽ Lời Chúa chỉ ra những định hướng và nền tảng cho đời sống luân lý đạo đức. Ước gì Thánh Kinh, nhất là những trang liên hệ đến đời sống mới trong Đức Kitô, từ Bài Giảng Trên Núi cho đến những lời khuyên thiện trong Thư các thánh Tông đồ, từ các sách Khôn Ngoan trong Cựu Ước cho đến những lời cảnh tỉnh trong sách Khải Huyền, thực sự trở thành sức mạnh nâng đỡ và ánh sáng soi đường cho chúng ta. (Thư chung HĐGMVN 2005)

Vì thế, trong đời sống cá nhân cũng như trong đời sống cộng đoàn và trong mọi hoạt động mục vụ, Lời Chúa cần được đặt ở vị trí trung tâm. Chỉ khi được nuôi dưỡng bằng Lời Chúa, người tín hữu mới có thể sống đức tin cách trưởng thành, cộng đoàn mới trở thành nơi gieo hy vọng, và Giáo hội mới thực sự là gia đình huynh đệ, trung thành với sứ mạng loan báo Tin Mừng giữa lòng thế giới hôm nay.

Hồi Tâm

- 1. Lời Chúa có vai trò như thế nào trong đời sống anh chị em?*
- 2. Trước những vấn nạn, thử thách, khó khăn của cuộc sống anh chị em có tìm đến với Lời Chúa không?*
- 3. Kinh nghiệm sống Lời Chúa của anh chị em như thế nào?*

BÀI II

XÂY DỰNG “VĂN HOÁ LỜI CHÚA” TRONG GIÁO XỨ, VÀ GIA ĐÌNH

Lm Anton Hà Văn Minh

Công Đồng Vaticano II minh định: “toàn thể việc rao giảng trong Giáo Hội cũng như chính nếp sống đạo của người Kitô hữu phải được Thánh Kinh nuôi dưỡng và hướng dẫn. Quả thật, trong các Sách Thánh, Cha trên trời âu yếm đến gặp gỡ và trò chuyện với con cái của Ngài, vì trong Lời Thiên Chúa có uy lực và quyền năng lớn lao để mang lại sự nâng đỡ và sức sống cho Giáo Hội, đồng thời đem đến cho đoàn con của Giáo Hội sức mạnh của đức tin, lương thực của linh hồn, nguồn mạch tinh tuyền và trường tồn của đời

sống thiêng liêng⁵. Có thể nói cộng đoàn Dân Chúa được hình thành bởi Lời Chúa tạo nên một nền văn hóa sống động, vì “Thiên Chúa không tự mặc khải Người cách trừu tượng, nhưng bằng cách sử dụng ngôn ngữ, hình ảnh và lối phát biểu vốn gắn bó với nhiều nền văn hóa khác nhau”⁶, làm thành nền văn hóa Lời Chúa, và nếu không có nền văn hóa này, không thể hình dung được Vương quốc của Thiên Chúa hình thành như thế nào nơi trần gian, và công cuộc loan báo Tin Mừng của Đức Kitô sẽ không đạt tới ý nghĩa đích thực của nó.

Thật vậy, cộng đoàn Giáo hội được qui tụ bởi Lời, và Lời đã trở thành sức sống, là ánh sáng dẫn lối đưa đường, là lương thực nuôi dưỡng đoàn người lữ thứ trên trần gian, như chính Chúa Giê-su đã quả quyết: “Người ta sống không nguyên bởi cơm bánh, nhưng còn bởi mọi lời do miệng Thiên Chúa phán ra” (Mt 4, 4). Văn hóa Lời Chúa được xây dựng trên việc: lắng nghe, suy gẫm, chia sẻ và thi hành trong cuộc sống thường ngày. Việc lắng nghe là hành vi khởi đầu làm nên nền Văn hóa Lời Chúa, vì để lắng nghe cần có một cuộc gặp gỡ. Thiên Chúa vì yêu thương Ngài đã khởi xướng cuộc gặp gỡ giữa Người với chúng ta. “Với hồng ân đầy yêu thương này, Thiên Chúa bắc nhịp cầu qua mọi phân cách và làm chúng ta trở nên các “bạn tình” (partners) của Người, hầu tạo nên màu nhiệm hôn phối đầy yêu thương giữa Chúa Kitô và Giáo Hội. Trong viễn tượng này, mỗi người trong chúng ta xuất hiện như một chủ thể được lời nói với, thách thức và mời gọi bước vào cuộc đối thoại yêu thương bằng một đáp ứng tự do. Như thế, mỗi người chúng ta đều được Thiên Chúa ban cho khả năng biết nghe và đáp ứng lời Người. Ta được tạo dựng trong lời và ta sống trong lời; ta không thể hiểu được chính ta nếu ta không chịu cởi mở đón nhận cuộc đối thoại này”⁷, và chính “trong cuộc đối thoại với Thiên Chúa này, ta hiểu được chính ta và tìm được câu trả lời cho các vấn nạn sâu xa nhất của trái tim ta”⁸. Khám phá ra nhu cầu khát vọng trong nội tâm, nền văn hóa Lời Chúa thành thứ thúc đẩy “chia sẻ lời Chúa như một cởi mở đối với các vấn nạn của ta, một trả lời cho các câu hỏi

⁵ Đức Bênêđictô, Tông huấn :Lời Chúa” (Verbum Domini), Số 21

⁶ Nt số 108.

⁷ Nt số 22.

⁸ Nt số 23.

của ta, một mở rộng đối với các giá trị của ta và một thoả mãn hoàn toàn đối với các hoài mong của ta. Hoạt động mục vụ của Giáo Hội cần phải làm rõ việc Thiên Chúa lắng nghe các nhu cầu và yêu cầu xin giúp đỡ của ta ra sao”⁹.

1- Xây dựng “văn hoá Lời Chúa” trong giáo xứ

a) Văn hóa Lời Chúa trong Phụng vụ

• *Huấn luyện người đọc sách thánh.* Tông huấn Verbum Domini đã nói: Giáo Hội là một cộng đồng nghe và công bố lời Chúa. Giáo Hội hút được sự sống không phải từ chính mình nhưng từ Tin Mừng, và từ đó, Giáo Hội khám phá ra phương hướng cho cuộc hành trình của mình¹⁰. Việc công bố Lời Chúa trước tiên được thực hiện trong khung cảnh Phụng vụ “vì Phụng vụ chính là khung cảnh tuyệt vời trong đó Thiên Chúa nói với chúng ta trong cuộc sống của ta; ngày nay, Người nói với dân Người, những người đang lắng nghe và đáp lại”¹¹. Đức Leo XIV trong sứ điệp Mùa chay 2026 đã nói: “việc lắng nghe Lời Chúa trong Phụng vụ dạy chúng ta biết lắng nghe sự thật của thực tại. Giữa vô vàn tiếng nói hiện diện trong đời sống cá nhân và xã hội, Kinh Thánh giúp chúng ta nhận ra và đáp lại tiếng kêu than của những người đang ưu phiền và đau khổ. Để nuôi dưỡng sự rộng mở nội tâm đối với việc lắng nghe, chúng ta phải cho phép Thiên Chúa dạy chúng ta cách lắng nghe như Người lắng nghe”¹²

Phụng vụ Lời Chúa ngày Chúa nhật bao gồm hai bài đọc: một thuộc về Cựu Ước, một thuộc về Tân Ước và một bài Phúc âm. Riêng hai bài đọc một và bài đọc hai thường được dành cho giáo dân, các Nghị Phụ Thượng Hội Đồng về Lời Chúa đã nhấn mạnh về nhu cầu huấn luyện thích đáng cho những người thi hành nhiệm vụ (munus) đọc sách trong các cử hành Phụng vụ, và đặc biệt những người thi hành thừa tác vụ đọc sách, tự nó vốn thuộc giáo dân theo nghi lễ La Tinh. Tất cả những ai được trao phó nhiệm vụ này, phải là người thực sự xứng đáng và được huấn luyện cẩn thận. “Mục

⁹ Nt.

¹⁰ X. nt số 51

¹¹ Nt số 52

¹² Đức Leo XIV, Sứ điệp Mùa chay 2026: Lắng nghe và Ăn chay, công bố ngày 13-2-2026 tại Roma. Nguồn: <https://hdgmvietnam.com/chi-tiet/su-diep-mua-chay-2026-lang-nghe-va-an-chay--mua-chay-la-thoi-gian-hoan-cai>

đích của việc huấn luyện về Thánh Kinh là để giúp người đọc sách có khả năng hiểu các bài đọc trong bối cảnh của chúng và nhờ ánh sáng đức tin, họ nhận thức được điểm chính yếu trong sứ điệp mạc khải. Việc huấn luyện về Phụng vụ phải trang bị cho người đọc sách nắm vững phần nào ý nghĩa và cấu trúc của phụng vụ Lời Chúa và tầm ý nghĩa trong mỗi liên kết của nó với phụng vụ Thánh Thể. Việc chuẩn bị kỹ thuật nên giúp người đọc sách có kỹ năng trong nghệ thuật đọc trước công chúng, nhờ sức mạnh của giọng nói hay với sự trợ giúp của dụng cụ âm thanh"¹³

• **Người được chỉ định đọc các bài đọc trong thánh lễ cần phải dọn trước.** Đây là hành vi công bố Lời Chúa, chứ không đơn giản là đọc một đoạn sách Kinh Thánh. Khi công bố: "Đó là Lời Chúa", Giáo hội khẳng định về sự có mặt của Thiên Chúa, và Lời mà mọi người vừa được nghe, chính là lời của "Đấng đang có mặt" nói. "Cho nên, Lời vừa được công bố, không là Lời được cất lên cách máy móc, khô cứng, vô hồn, nhưng đó là lời sống động mang lại sức sống, được gọi là Lời tạo thành"¹⁴. Do đó, người đọc sách Thánh phải hiểu là người đang công bố về sự hiện diện sống động của Thiên Chúa, nên cần được chuẩn bị kỹ càng đừng để Lời Chúa được công bố trong Thánh lễ quá đơn điệu và mang tính thụ động của việc "đọc một bài đọc", "nhưng phải là một việc công bố sống động với niềm xác tín: Chúa đang hiện diện trong chính lời được công bố. Có xác tín như vậy, người công bố Lời mới biết phải công bố làm sao cho xứng đáng. Xứng đáng từ trang phục đến cung cách. Lời được công bố phải được phát ra từ một cảm xúc như đang đụng chạm tới Thiên Chúa, tới sức mạnh Thần linh, vì vậy người công bố Lời phải chuẩn bị trước Lời sẽ được công bố"¹⁵

• **Linh mục, hay phó tế khi giảng lễ:** Đức Phanxicô đã lưu ý: "việc rao giảng Lời Chúa trong Phụng vụ, đặc biệt trong cuộc tụ họp Thánh Thể, không phải là thời gian suy niệm hay huấn giáo cho bằng một cuộc đối thoại giữa Thiên Chúa và dân của Người, bài giảng có tầm quan trọng đặc biệt vì bối cảnh Thánh Thể của nó: "nó vượt quá mọi hình thức huấn giáo vì là thời điểm tột đỉnh

¹³ Sách Lễ Rôma, Phần trình bày tổng quát về Sách Bài đọc Thánh lễ, số 55.

¹⁴ Lm Aton Ha Văn Minh, Linh mục, Hồng ân cho nhân loại, NXB Tôn Giáo, 2010, Trang 208.

¹⁵ NT, tr. 214.

trong cuộc đối thoại giữa Thiên Chúa với dân Người, và dẫn tới việc hiệp thông bí tích. Bài giảng một lần nữa tiếp nối cuộc đối thoại mà Chúa đã thiết lập với dân Người”¹⁶. Vì thế ngài khuyến dụ: “Bài giảng không thể mang một hình thức giải trí giống như những bài giảng trên các phương tiện đại chúng, nhưng bài giảng phải ban sức sống và ý nghĩa cho cuộc cử hành. Nó là một thể loại đặc trưng, vì việc giảng dạy được đặt trong khung cảnh một cuộc cử hành *phụng vụ*; thế nên bài giảng phải ngắn và tránh mang dáng dấp của một bài diễn văn hay thuyết trình”¹⁷

• **Im lặng: cung cách của Văn hóa Lời Chúa:** việc lắng nghe Lời Chúa dẫn đưa chúng ta tới cuộc gặp gỡ đối thoại với Thiên Chúa, các Nghị Phụ Thượng Hội Đồng về Lời Chúa đã nhấn mạnh tới tầm quan trọng của im lặng trong tương quan với Lời Chúa và việc tiếp nhận nó trong đời sống tín hữu. “Thực vậy, lời Chúa chỉ có thể nói và nghe trong im lặng, cả bề ngoài lẫn bề trong. Thời đại ta không phải là thời đại người ta cố vũ việc tĩnh tâm; có lúc, ta có cảm tưởng người ta sợ phải tách mình, dù chỉ là giây lát, ra khỏi các phương tiện truyền thông đại chúng. Ngày nay, vì lý do đó, điều cần thiết là phải giáo dục Dân Chúa biết giá trị của sự im lặng”¹⁸.

b) Văn hóa Lời Chúa trong sinh hoạt mục vụ Giáo xứ

• **Công việc mục vụ của Giáo xứ được xây dựng trên lời Chúa:**

Tông huấn Verbum Dominum nhấn mạnh: Mọi sinh hoạt mục vụ trong Giáo Hội phải nhấn mạnh đến chiều kích Thánh Kinh, phương tiện giá trị nhất để đạt được mục đích mục vụ Giáo xứ “cần phải chú trọng tới hình thức tông đồ Thánh Kinh (biblical apostolate).”¹⁹

- Các đoàn thể tông đồ Giáo dân

Mọi người tín hữu đều được mời gọi tham gia vào hoạt động tông đồ, hoạt động này được kín múc từ nguồn sống đích thực Kitô giáo, chính là Lời Chúa. Công đồng Vaticano II đã nhấn mạnh: “Tất cả

¹⁶ Đức Phanxicô, Tông Huấn Niềm vui Tin Mừng, số 137

¹⁷ NT số 138

¹⁸ Đức Bênêđictô, Tông huấn :Lời Chúa” (Verbum Domini), Số 66

¹⁹ Đức Bênêđictô, Tông huấn :Lời Chúa” (Verbum Domini), Số 75

các giáo dân, dù thuộc bất cứ thành phần nào, kể cả khi không có cơ hội hay khả năng cộng tác trong các hội đoàn, đều được mời gọi và hơn nữa có bổn phận làm việc tông đồ cá nhân, một hoạt động dù ở đâu và lúc nào cũng thật phong phú, hơn nữa, trong một số hoàn cảnh, chỉ có hoạt động tông đồ này mới thích hợp và có thể thực hiện được"²⁰. Làm Tông đồ chính là dẫn thân cho việc loan báo Tin Mừng, một hành vi được đặt trên nền tảng thâm nhuần Lời Chúa.

Trong Giáo hội "có nhiều hội đoàn tông đồ khác nhau; có những hội đoàn nhằm mục đích tông đồ nói chung của Giáo Hội; có những hội đoàn lại đặc biệt hướng đến việc loan báo Tin Mừng và mang lại ơn thánh hóa; có những hội đoàn theo đuổi việc đem tinh thần Kitô giáo vào trật tự trần thế; có những hội đoàn đặc biệt muốn dùng các việc từ thiện và bác ái để làm chứng cho Chúa Kitô"²¹, nhưng tất cả đều bắt nguồn từ Lời Chúa, vì thế "cần phải huấn luyện để người giáo dân biện phân được ý Chúa qua việc làm quen với lời của Người, được đọc và học tập trong Giáo Hội dưới sự hướng dẫn của các mục tử hợp pháp của Giáo Hội. Họ có thể nhận được sự huấn luyện này trong các trường linh đạo lớn của Giáo Hội, tất cả các trường này đều đặt cơ sở trên Sách Thánh"²².

- **Hội đồng Mục vụ Giáo xứ:** Các buổi họp HĐMVGX cần được hướng dẫn bởi Thánh Thần và Lời Chúa. Có thể nói ngày nay người tín hữu đang đứng trước khủng hoảng về đời sống đức tin trong thời đại tục hóa hôm nay, Hội đồng mục vụ giáo xứ được mời gọi cùng cộng tác với cha xứ trong việc củng cố đời sống đức tin của người tín hữu trong giáo xứ, việc củng cố này phải được khởi đi từ Lời Chúa. Vì thế, HĐMVGX không chỉ quan tâm đến qui chế hoạt động, nhưng trên hết cần phải quan tâm tới Lời Chúa là ánh sáng soi đường cho hoạt động của HĐMVGX. Các nghị phụ Thượng Hội Đồng về Lời Chúa đã nhắc nhở: "cần phải xem coi các hoạt động bình thường của các cộng đoàn Kitô hữu nơi giáo xứ, trong các hiệp hội và phong trào, có thực sự quan tâm tới việc phát huy cuộc gặp gỡ bản thân với Chúa Kitô hay không, Đáng vốn

²⁰ Công Đồng Vat.II, Sắc lệnh về Tông Đồ Giáo dân, số 16.

²¹ Nt, số 19

²² Đức Bênêđictô, Tông huấn "Lời Chúa" (Verbum Domini), Số 84

hiến thân cho ta trong lời của Người. Vì 'dốt Thánh Kinh là dốt Chúa Kitô' nên việc biến Thánh Kinh thành linh hứng cho mọi chương trình mục vụ bình thường hay bất thường sẽ dẫn người ta tới một ý thức lớn hơn về con người Chúa Kitô, Đấng đã mạc khải Chúa Cha và là sự viên mãn của mạc khải Thiên Chúa"²³

2- Xây dựng "văn hoá Lời Chúa" trong gia đình

a) Gia đình – "Hội Thánh tại gia"

Gia đình Kitô hữu là hình ảnh cụ thể phản ánh tình yêu của Thiên Chúa Ba Ngôi, một cộng đoàn yêu thương, hiệp nhất và sống động. Tình yêu giữa các thành viên gia đình được ví như "một cộng đoàn thân mật của sự sống và tình yêu"²⁴, và đây còn là không gian để mọi thành viên trong gia đình được qui tụ để cầu nguyện và sống phụng vụ, đặc biệt là công bố và lắng nghe Lời Chúa. Được coi như Hội Thánh Tại Gia, Gia đình còn mang trong mình sứ mạng loan Báo Tin Mừng

Sứ vụ này trước tiên được thực hiện qua nhiệm vụ thông truyền đức tin cho con cái từ nơi cha mẹ. Tông huấn Verbum Domini đã nói: "Một phần của vai trò làm cha mẹ cách chân chính là chuyển giao và làm chứng cho ý nghĩa sống trong Chúa Kitô: qua lòng trung thành của mình và sự hợp nhất của cuộc sống gia đình, vợ chồng là những người đầu hết công bố Lời Chúa cho con cái. Cộng đồng Giáo Hội phải nâng đỡ và trợ giúp họ trong việc cố vũ cầu nguyện trong gia đình, chăm chú nghe Lời Chúa và học biết Thánh Kinh. Để đạt được mục tiêu này, Thượng Hội Đồng thúc giục mọi gia đình nên có một cuốn Sách Thánh, đặt tại một nơi xứng đáng và dùng để đọc và cầu nguyện"²⁵.

b) Gia đình sống văn hóa Lời Chúa

- **Thi hành chức năng ngôn sứ:** Sứ mạng ngôn sứ của gia đình Kitô giáo chính là đọc Lời Chúa, lắng nghe Lời Chúa và thi hành Lời Chúa ngay trong môi trường gia đình của mình. Đồng thời nêu gương sống và truyền giáo đến những người xung quanh, cụ thể và sống động nhất của lời loan báo chính là đời sống chứng nhân Tin Mừng, bắt nguồn từ trong gia đình, rồi lan rộng ra xóm

²³ Đức Bênêđictô, Tông huấn "Lời Chúa" (Verbum Domini), Số 73

²⁴ Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, Tông huấn Familiaris Consortio, số 17.

²⁵ Đức Bênêđictô, Tông huấn "Lời Chúa" (Verbum Domini), Số 85

làng và những người lân cận.

- Tông Huấn về đời sống gia đình của Công đồng Vaticanô II viết: "Cha mẹ chẳng những chuyển tải Tin Mừng cho con cái mà còn có thể nhận lại chính Tin Mừng ấy, đã được sống sâu sắc từ phía con cái. Một gia đình như thế sẽ có sức Tin Mừng hóa nhiều gia đình khác và cả môi trường chung quanh. Như Hội Thánh toàn cầu, Hội Thánh tại gia có nghĩa vụ tạo môi trường cho Tin Mừng được truyền đạt"²⁶.

- **Câu nguyện chung với gia đình với Lời Chúa.** Cha mẹ hãy tập thói quen cho con cái đọc kinh chung trong gia đình, khởi sự buổi đọc kinh là giây phút công bố Lời Chúa, dành ít phút suy niệm sau đó đọc một chục kinh Mân Côi, nhờ những buổi cầu nguyện chung như thế cha mẹ sẽ giúp củng cố đức tin cho con cái giữa một thế giới tục hóa này. Giây phút cầu nguyện trong gia đình cũng là cơ hội để đưa con cái ra khỏi thế giới ồn ào, đi vào một không gian cầu nguyện hướng về Thiên Chúa tình yêu, nhờ đó tâm hồn con cái tìm được sự bình an

- **Cùng nhau thực hiện các công việc bác ái Kitô giáo.** Một trong những công việc thúc đẩy đức tin con cái tăng triển chính là những việc bác ái. Thật vậy, dạy con cái về đức tin Công giáo là bước đầu tiên tuyệt vời, nhưng giúp chúng sống theo đức tin đó là một phần quan trọng. Văn hóa Lời Chúa luôn hướng tới việc thực thi Đức ái Kitô giáo.

- **Cùng nhau thực hiện các công việc thiêng liêng của lòng thương xót** Càng giúp con cái biết nhiều về Tin Mừng, con cái chúng ta càng có thể nói minh bạch hơn về đức tin của mình và về lòng nhân lành của Thiên Chúa. Và những bài học chúng ta dạy con cái về việc tha thứ cho những người đã làm tổn thương chúng, dù đó là anh chị em, bạn bè hay một đứa trẻ khác ở trường, chúng sẽ càng trưởng thành, thành những con người mạnh mẽ, học cách buông bỏ cơn giận dữ, hoặc biết dẹp bỏ cơn bực tức đối với tha nhân. Con cái sẽ trưởng thành nhờ mái trường gia đình, nơi đó chúng học được cách cầu nguyện, tiếp cận Lời Chúa qua cha mẹ.

Kết luận:

²⁶ Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, Tông Huấn Familiaris Consortio, số 51

• Lắng nghe là chiều kích quan trọng của Văn hóa Lời Chúa. “Lắng nghe Chúa Thánh Thần qua việc lắng nghe Lời Chúa và lắng nghe nhau, cá nhân cũng như trong cộng đoàn Hội thánh. Lắng nghe theo gương Chúa Giêsu khi Người lắng nghe dân chúng mà Người gặp gỡ. Phong cách lắng nghe tạo dấu ấn và biến đổi các mối quan hệ cộng đoàn Kitô hữu được thiết lập giữa các thành viên, cũng như với các cộng đoàn khác niềm tin và với toàn thể xã hội, đặc biệt với những người không có tiếng nói.”²⁷ Sống văn hóa Lời Chúa qua việc lắng nghe, Đức tin của cộng đoàn Giáo xứ hay của Gia đình sẽ trở nên sống động, vì Lời Chúa là nguồn mạch không ngừng đổi mới cuộc sống và không ngừng thanh luyện và nâng cao đời sống đức tin, bởi “chính việc rao giảng lời Chúa đã phát sinh ra đức tin, nhờ đó, ta đồng tâm nhất trí với chân lý đã được mạc khải cho ta và ta hoàn toàn tín thác vào Chúa Kitô: “Đức tin đến từ điều nghe được, và điều nghe được đến từ lời Chúa Kitô” (Rm 10:17). Trọn lịch sử cứu rỗi đã lần hồi chứng minh cho mối liên kết sâu xa giữa lời Chúa và đức tin, một đức tin vốn phát xuất từ cuộc gặp gỡ với Chúa Kitô. Như thế, đức tin mang dáng dấp một cuộc gặp gỡ với Đấng ta tín thác trọn đời ta cho Người. Chúa Giêsu Kitô vẫn hiện diện trong lịch sử hôm nay, trong nhiệm thể Người là Giáo Hội; vì thế, hành vi đức tin của ta cùng một lúc vừa có tính bản thân vừa có tính giáo hội”²⁸.

• Thực thi văn hóa Lời Chúa còn làm cho Giáo xứ và Gia đình trở thành cộng đoàn hiệp thông loan báo Tin Mừng. Thật vậy, việc công bố Lời Chúa là trách nhiệm của mỗi người Kitô hữu, vì “lời Chúa là sự thật cứu rỗi mà mọi người thuộc mọi thời đại cần được nghe. Vì lý do đó, nó cần được minh nhiên công bố”²⁹. Vì thế Tông huấn Verbum Domini nhắc nhở: “trong tư cách một màu nhiệm hiệp thông, Giáo Hội hoàn toàn có tính truyền giáo và tùy theo bậc sống riêng của mình, mọi người đều được kêu gọi đóng góp rõ ràng

²⁷ Gm. Louis Nguyễn Anh Tuấn Kinh Nghiệm Của Dân Chúa: Thế Nào Là Một Hội Thánh Hiệp Hành? Nguồn: <https://hdgmvietnam.com/chi-tiet/kinh-nghiem-cua-dan-chua-the-nao-la-mot-hoi-thanh-hiep-hanh--52619>

²⁸ Đức Bênêđictô, Tông huấn :Lời Chúa” (Verbum Domini), Số 25

²⁹ Nt số 95.

vào việc công bố Chúa Kitô³⁰. Chính Lời Chúa khi được thẩm nhiệm vào đời sống Giáo xứ và Gia đình sẽ trở thành nguồn động lực thúc đẩy công việc truyền giáo với ý thức Lời Chúa được trao ban cho chúng ta không là một quà tặng riêng tư để chúng ta chiếm hữu làm của riêng, nhưng là một hồng ân cần được công bố đến cho mọi người, việc loan báo Lời luôn nhắc nhở chúng ta hiểu rằng: "lời Chúa phải thông truyền mọi điều chính Chúa đã nói với ta. Tuy nhiên, điều không thể nào miễn cưỡng được là việc làm chứng, ta phải làm cho lời kia được khả tín, kéo nó chỉ xuất hiện như một thứ triết lý đẹp đẽ hay một điều không tưởng, thay vì là một thực tại có thể sống và ban sự sống"³¹.

BÀI III

LECTIO DIVINA - ĐỂ LỜI CHÚA LÀ ÁNH SÁNG SOI ĐƯỜNG

PX. Nguyễn Thái

Trên hành trình đức tin của mỗi người môn đệ, việc đón nhận và chiêm niệm Lời Chúa không đơn thuần chỉ là một nhiệm vụ, mà trên hết là nguồn mạch sống tâm linh, giúp chúng ta lớn lên trong tình yêu Thiên Chúa và được đổi mới từng ngày. Phương pháp Lectio Divina - nghệ thuật đọc và suy niệm thâm sâu, vốn được các bậc thầy tu trì trong Giáo hội Công giáo gìn giữ và phát huy từ bao thế kỷ, nay ngày càng được nhiều giáo dân nhiệt tâm học hỏi, không chỉ để hiểu lời Chúa mà còn để tăng cường đời sống đạo đức và ánh sáng thần linh chiếu soi cuộc đời mình.

Lectio Divina: Nghệ Thuật Sống Với Lời Chúa

Từ thuở xưa, các Giáo phụ và thánh hiền trong Giáo hội đã thực hành việc đọc Kinh Thánh không chỉ qua đôi mắt mà bằng cả tâm hồn, từng bước theo trình tự:

- **Đọc:** đọc chậm rãi, có ý thức, để từng lời, từng chữ Lời Chúa thẩm nhập sâu thẳm trong trí nhớ và con tim.
- **Suy niệm:** để Lời ấy vang vọng, đào sâu ý nghĩa và soi sáng cho ta, giúp ta hiểu rõ hơn thánh ý Thiên Chúa và tác động của Lời trong đời sống cá nhân.

³⁰ Nt số 94.

³¹ Nt số 97.

- Cầu nguyện: đáp lại Thiên Chúa bằng trái tim chân thành, trao gửi tâm tình, nguyện vọng, và xin ơn thánh hóa.

- Chiêm niệm: dừng lại trong tĩnh lặng nội tâm để tiếp nhận mầu nhiệm thần linh đang sống động trong Lời Chúa, cảm nhận Chúa trong tâm hồn, từ đó được biến đổi để làm chứng cho Lời ấy giữa đời.

Nhờ Lectio Divina, Lời Chúa trở nên ngọn đèn sáng soi rọi hành trình đức tin, là hơi thở nâng đỡ tâm linh, là sức mạnh thắp sáng lối đi cho chúng ta.

1. Lời Chúa là Ánh Sáng Dẫn Đường Cho Mỗi Người Môn Đệ

Công đồng Vatican II trong Dei Verbum khẳng định rằng Lời Chúa là "nguồn mạch đức tin và ánh sáng sự sống." Khi ta gắn bó sâu sắc với Lời Chúa, tâm hồn ta được biến đổi, trở thành ánh sáng giữa thế gian u tối, trở nên chứng nhân sống động cho Tin Mừng giữa thế giới đầy thử thách.

Đức Giáo hoàng Phaolô VI trong Evangelii Nuntiandi nhấn mạnh rằng đời sống Kitô hữu phải luôn canh tân và dẫn dắt bởi Lời Chúa, đó là nền tảng không thể thiếu để phát sinh cầu nguyện và sứ vụ. Lời Chúa cần trở thành trung tâm của mọi tư tưởng, lời nói và hành động của người môn đệ, như một kim chỉ nam chắc chắn cho cuộc sống đức tin.

2. Cầu Nguyện Với Lời Chúa: Con Đường Thăng Tiến Tâm Linh

Chúa Giêsu dạy: "Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em" (Ga 15, 4). Khi ta cầu nguyện với Lời Chúa, ta không chỉ lặp lại những lời Thánh Kinh, mà ta thực sự kết hiệp mật thiết với Đức Kitô, để được biến đổi bởi tình yêu Ngài, nhận được nguồn ơn thánh và sự bình an đích thực trong tâm hồn trên hành trình thăng tiến trong đời sống thiêng liêng.

3. Lời Chúa Nuôi Dưỡng Nội Lực Cho Sứ Vụ Loan Báo Tin Mừng

Trong văn kiện Redemptoris Missio, Đức thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II nhấn mạnh rằng sứ vụ loan báo Tin Mừng chỉ có thể vững chắc khi xuất phát từ một đời sống luôn gắn bó mật thiết với Lời Chúa - nguồn sức mạnh thiêng liêng không bao giờ cạn kiệt, giúp

người truyền giáo không ngừng được hết lòng làm chứng cho Tin Mừng giữa thế giới ngày nay. Đồng thời, Pathways for the Implementation Phase của Thượng Hội đồng Giám mục 2024 cũng tái khẳng định tầm quan trọng của việc lắng nghe Lời Chúa và đồng hành trong hiệp hành trên hành trình đức tin.

Chứng Nhân Từ Hành Trình Sống Lời Chúa

Tôi không còn nhớ chính xác lúc nào mình bắt đầu tiếp xúc với Lời Chúa cách thân quen, bởi suốt hồi trẻ tôi khá xa lạ với Kinh Thánh dù sinh ra trong gia đình có đạo. Khi ấy, những giờ kinh, nghi thức chỉ là thói quen truyền thống mà không thực sự lay động lòng tôi. Tôi như người bước đi trong đêm tối, loanh quanh bên ngoài vùng sáng đức tin, chưa từng trải nghiệm ánh sáng nội tâm chói rạng bởi Lời Chúa.

Đầu những năm 2000, khi Giáo Hội thúc đẩy chương trình đọc Lời Chúa, tôi được mời gọi tiếp nhận trực tiếp Lời Chúa, rồi từng bước đến với phương pháp Lectio Divina. Qua từng câu chữ, từng phút suy niệm cầu nguyện, tôi nhận ra Lời Chúa dần dần thấm nhập sâu vào tâm hồn, chuyển hóa tư duy và thay đổi cuộc sống tôi. Lời Chúa không còn là một quyển sách xa lạ, mà trở thành hơi thở thường ngày, là ánh sáng dẫn tôi bước đi trong mọi hoàn cảnh.

Nhờ có cộng đoàn Cùng Theo Chúa, thường xuyên tôi học cách đọc Kinh Thánh với tâm tình cầu nguyện sâu sắc hơn, biết lắng nghe trong thinh lặng, để Lời Chúa dẫn dắt, chi phối mọi quyết định trong cuộc sống. Mỗi ngày một ít, tôi cảm nghiệm ơn Chúa biến đổi tâm hồn, giúp mình trở nên môn đệ trung thành và chứng nhân sống động cho Tin Mừng giữa đời thường.

Lời Cầu Nguyện

Lạy Chúa, hành trình tu đức qua Lectio Divina giúp con cảm nhận sâu sắc rằng Lời Chúa chính là nguồn sáng soi đường, là sức mạnh nâng đỡ tâm hồn con giữa những thử thách cuộc đời. Khi Lời Chúa trở thành tâm điểm đời sống, nó làm mới tư duy, lời nói và hành động của con, để con thực sự trở nên môn đệ kiên trung của Chúa.

Lạy Chúa, Lời Chúa không chỉ là những trang sách, mà là nguồn sống thiêng liêng, dẫn dắt con trong mọi bước đường. Xin giúp con học được tinh thần cầu nguyện, chiêm niệm, để trở thành chứng

nhân đích thực, loan truyền Tin Mừng bằng chính đời sống thường ngày của con.

Hồi Tâm

1. Mỗi ngày, với Lectio Divina, ta để dành mở lòng đón nhận Lời Chúa hơn. Làm thế nào để bạn biến ánh sáng và sức mạnh của Chúa thành hành động cụ thể trong đời sống thường ngày?

2. Sau khi đón nhận và sống Lời Chúa, bạn có trải nghiệm gì về sứ vụ làm chứng nhân Tin Mừng giữa thế giới hôm nay?

BÀI IV

SỐNG ƠN PHÂN ĐỊNH

VÀ TƯ DUY THEO TIN MỪNG GIỮA NHIỀU LOẠN THÔNG TIN

Lm. Giuse Nguyễn Ngọc Ngoạn

Thế giới ngày hôm nay được mệnh danh là thời đại của 4.0, của Internet 5G, của Điện toán đám mây, Internet vạn vật (Internet of Things/IoT), Big Data, Blockchain... và mới đây là sự phát triển của trí tuệ nhân tạo (Artificial Intelligence/AI), đã làm nên một cuộc cách mạng to lớn trong nhiều lãnh vực của đời sống con người. Truyền thông đã mang lại nhiều lợi ích lớn lao trong cuộc sống, nhưng sự bùng nổ của không gian kỹ thuật số với những mặt tiêu cực làm thành một làn sóng "*nhiều loạn thông tin*" (tin giả, hận thù, thuyết âm mưu...) đã và đang tác động mạnh mẽ đến đời sống đức tin của người Ki-tô hữu.

Làm sao để giữ vững căn tính Ki-tô giáo và không bị cuốn theo những trào lưu sai lạc? Làm sao để không bị hư hỏng, gây ra bao tai hại cho xã hội, do vô tình hay hữu ý đón nhận hoặc thực hiện các hành vi truyền thông để đi sâu vào con đường tội lỗi? Giữa sự nhiễu loạn của không gian kỹ thuật số này, người Ki-tô hữu chúng ta cần phải biết sống ơn phân định và tư duy theo Tin Mừng, lấy Tin Mừng của Chúa như là kim chỉ nam cho mọi lựa chọn trong đời sống thường ngày.

Trong sự ồn ào của không gian mạng, chúng ta có thể thấy rất nhiều những điều tiêu cực đã xảy ra, đó là sự lên ngôi của chủ nghĩa cá nhân, chủ nghĩa tiêu thụ, sự gian dối lừa đảo kiêu ngạo khoe khoang... Người ta có câu nói: "*Trên không gian mạng, 'tin*

buồn' là 100%, 'dự báo thời tiết là 50/50 và quảng cáo là 0%." Điều đó nói lên rằng nếu chúng ta không biết biện phân, tư duy và lựa chọn theo Tin Mừng của Chúa, không gian mạng sẽ làm cho chúng ta bị tha hóa, nó gây chia rẽ bất hòa trong Cộng đoàn, gây hoang mang hiểu lầm về sự thật và làm suy giảm sự nhiệt thành dẫn thân của cá nhân cũng như của Cộng đoàn.

Giữa những vô vàn những lời mời gọi hấp dẫn của trần gian, cách riêng trong lãnh vực truyền thông, chúng ta cần phải biết phân định điều nào là điều tốt điều nào là điều xấu, sự việc nào là làm theo Thánh ý Chúa và cái nào là của gian thế tà ma. Trước khi tiếp nhận những thông tin chúng ta cần phải biết dừng lại, lắng nghe và để Lời Chúa soi rọi. Trước một thông tin thời đại số, chúng ta phân định thông tin này có xây dựng sự hiệp thông huynh đệ hay chỉ là gây sự chia rẽ, nội dung thông tin có đem lại bình an, đem lại niềm vui sâu xa hay chỉ là sự kích động nhất thời, sự hào nhoáng bề ngoài với sự gian dối tự căn...

Muốn phân định cho đúng theo Thánh ý Chúa, chúng ta cần phải tư duy và sống theo tinh thần Tin Mừng của Chúa. Chúng ta lấy Chúa Giêsu Kitô làm Trung tâm điểm trong đời sống, nhìn nhận Chúa là nhà truyền thông trọn hảo để noi theo, và lấy Lời Chúa để quy chiếu cho mọi hành vi thái độ truyền thông. Như Chúa Giêsu đã dạy: *"Chính Thầy là Con đường, là Sự thật và là Sự sống..."* (Ga 14,6), chúng ta phải tư duy theo Chúa, dựa trên sự thật và tình yêu thương, để tư duy và sống của chúng ta được sống trong Tình yêu Chúa.

Cụ thể, để sống ơn phân định và tư duy theo Tin Mừng của Chúa, chúng ta cần phải biết sống chậm lại, dành thời giờ cho Chúa trong việc suy chiêm, thân thưa cùng Chúa và để Chúa phán dạy chúng ta. Chúng ta ý thức để biết những điều tốt nên làm và những điều xấu nên tránh trong không gian mạng, không để bị cuốn vào những trò vô bổ hay bị cuốn vào vòng xoáy của trí tuệ nhân tạo và các thuật toán gây nghiện. Với tha nhân, chúng ta chỉ chia sẻ những thông tin có tính cách mang tính xây dựng, hòa bình và có sự loan báo Tin Mừng. Nơi tập thể, chúng ta tìm sự đồng hành thiêng liêng qua sự hướng dẫn của Hội Thánh, của hàng Giáo phẩm và của các Cộng đồng đức tin có uy tín.

Khi lựa chọn để sống ơn phân định và tư duy theo Tin Mừng của Chúa là từ bỏ ý riêng để sống theo Thánh ý Chúa. Cuộc đời gồm nhiều sự lựa chọn, có lựa chọn là có sự hy sinh. Có những quyết định ảnh hưởng tới cả cuộc đời cũng như có những lựa chọn trong từng giây phút của đời sống. Làm thế nào để có thể lựa chọn và hành động cho đúng, để nhận thấy được giá trị của mỗi sự việc, để nhận định được đường lối đúng đắn, để tìm ra Thánh ý của Thiên Chúa?

Thiên Chúa đang hiện diện, đang sống trong thế giới trần gian này với mỗi đời sống của con người chúng ta. Nhờ vào đời sống phân định và tư duy theo Tin Mừng, chúng ta tìm theo chân Thiên Chúa làm người là Chúa Giê-su Ki-tô, được tìm hiểu và được sống với Chúa, lấy Chúa là trung tâm điểm của mọi suy tưởng và hành vi, lựa chọn và thực hiện mọi quyết định trong tương quan tình yêu với Chúa, có được một trái tim yêu thương và trở thành một con người "*chiêm niệm trong hoạt động*." Chiêm niệm là phương thế giúp huấn luyện con tim chúng ta và hướng dẫn chúng ta có những nhận định, những lựa chọn và quyết định hành động theo Thánh ý Chúa.

Sống ơn phân định không phải là chối bỏ cuộc đời này, không phải là chối bỏ không gian truyền thông mạng, vì đó là ân huệ quà tặng Thiên Chúa ban cho. Chúng ta làm chủ tất cả trong sức mạnh và tình thương của Thiên Chúa, chúng ta tư duy và sống theo Lời Chúa dạy bảo, để giữa lòng thế giới kỹ thuật số này, chúng ta đem ánh sáng sự thật xua ta bóng tối thế gian, trở thành những chứng nhân Tin Mừng của Tình thương Chúa, trong Thiên Chúa Ba Ngôi.

Hồi tâm:

1. Trước mỗi thông tin bạn đọc hoặc chia sẻ, bạn có dừng lại để phân định dưới ánh sáng Lời Chúa, hay bạn phản ứng theo cảm xúc và xu hướng đám đông?

2. Việc bạn sử dụng mạng xã hội mỗi ngày có xây dựng hiệp thông, lan tỏa sự thật và yêu thương, hay vô tình góp phần vào chia rẽ, hiểu lầm và tiêu cực?

3. Trong những lựa chọn hằng ngày trên không gian số, bạn có thực sự đặt Chúa làm trung tâm để tìm Thánh ý Người, hay bạn vẫn để ý riêng và sự tò mò dẫn lối?

DIỄN ĐÀN

CHÚA GIÊSU – VUA LÒNG THƯƠNG XÓT

Viễn Đông (chuyển ngữ từ all-about-the-virgin-mary.com)

Bí mật Fátima thứ ba được trao cho nữ tu Lucia (một trong ba trẻ được thị kiến Đức Mẹ tại Fátima), bí mật này mặc khải một thiên thần cầm lưỡi gươm lửa (flaming sword) chỉ vào nhân loại. Thiên thần “dọa” sẽ đốt cháy thế gian và nói lớn: “HÃY ĂN NĂN ĐỀN TỘI!”

Tại Nhật, Đức Mẹ Akita nói với nữ tu Agnes Sasagawa về Người Hầu Gái của Thánh Thể: “... Nếu loài người không ăn năn và sống tốt hơn, Chúa Cha sẽ giáng hình phạt khủng khiếp xuống trên nhân loại. Đó sẽ là hình phạt lớn hơn đại hồng thủy (deluge), như chưa từng xảy ra trước đây. Lửa sẽ từ trời xuống và sẽ quét sạch một phần lớn loài người...”.

Cả hai lần hiện ra đều khả tín (cả hai lần đều có xác nhận của giám mục địa phương có liên quan), nhiều người làm theo các sứ điệp này phải ngạc nhiên là tại sao không toàn thế giới, nhưng thiên tai khủng khiếp đã xảy ra. Thiên tai còn xảy ra? Sự can thiệp của Đức Mẹ có ngăn được sự phẫn nộ của Thiên Chúa?

Theo Lm Stefano Gobbi, vị sáng lập Phong Trào Đức Mẹ của các Linh Mục (Marian Movement of Priests), Đức Mẹ nói: “... Khi chuẩn bị có sự trừng phạt, hãy nhớ rằng mọi thứ, vào bất cứ lúc nào, có thể thay đổi nhờ sức mạnh của lời cầu nguyện và đền tội. Do đó, đừng nói trước mức độ tiên báo về sự thật xảy ra! Thay vì thế, hãy cùng tôi tạ ơn Chúa Cha vì lúc anh em cầu nguyện và tận hiến, sự đau khổ của anh em, mức đau khổ vô cùng của những đứa con khốn khổ, Ngài lại thay đổi mức Công Thẳng để LCTX lại nở hoa”.

Một mặc khải liên quan có thể tìm thấy trong Nhật Ký của một nữ tu người Ba Lan là Faustina Kowalska (1905-1938), được Thánh GH Gioan Phaolô II phong thánh năm 2000. Bà trích dẫn lời Chúa Giêsu khi nói: “Trong Cựu Ước, Ta đã sai các tiên tri đến nói những lời cảnh báo loài người. Ngày nay, Ta lại gửi LTX cho mọi người trên toàn thế giới. Ta không muốn trừng phạt loài người, nhưng Ta

muốn chữa lành, thúc đẩy điều đó đối với Thánh Tâm Nhân Hậu của Ta”.

THIÊN CHÚA KHÔNG MUỐN TRỪNG PHẠT

Chúa Giêsu nói với Thánh nữ Faustina: “Ta không muốn trừng phạt loài người đau khổ, nhưng Ta muốn chữa lành họ...”. Điều này mạc khải chiều sâu của LCTX đối với loài người tội lỗi. Là người Cha yêu thương, Thiên Chúa không muốn nhân loại theo đường tội lỗi mà bị trừng phạt. Đây là lý do mà dù có nhiều thiên tai thảm khốc trong những năm qua, các hiện tượng đã được tiên báo mà không xảy ra. Chắc chắn có sự can thiệp của Đức Mẹ, nhờ lời cầu nguyện và hy sinh của những tâm hồn đạo đức đã trì hoãn “lưỡi gươm lửa” của thiên sứ. Nhưng hơn hết, chúng ta phải nhận biết rằng Thiên Chúa là Cha nhân từ còn lưỡng lự với việc trừng phạt. Thế nên Ngài đã gửi LCTX đến để chúng ta có thể sửa đổi.

Chúa Giêsu đã nói với Thánh nữ Faustina: “LTX là thuộc tính vĩ đại nhất của Thiên Chúa”. Do đó, trong thế giới mà quá nhiều đồi bại (perversion) có vẻ không thể loại trừ hết (phá thai, tạp hôn, yêu thương lãng nhãng, hôn nhân đồng giới,...), Thiên Chúa gửi cho nhân loại những “kênh” mới để chuyển tải ân sủng của Ngài.

SỰ SÙNG KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Kinh Thánh và Phụng Vụ của Giáo Hội không ngừng nói về LCTX. Đặc biệt là chúng ta có Bí tích Hòa Giải và Bí tích Thánh Thể. Tuy nhiên, Thiên Chúa là Đấng Sáng Tạo và đáp lại thời đại chúng ta, Ngài đã trao ban cho con người hiện đại thêm “kênh đặc biệt” của LCTX qua Thánh nữ Faustina. Hai dạng phổ biến nhất là Lời Cầu Nguyện Lúc Ba Giờ và Chuỗi Lòng Thương Xót. Tại Philippines, Lời Cầu Nguyện Lúc Ba Giờ được truyền hình trực tiếp trên ti-vi. Như tên gọi, Lời Cầu Nguyện Lúc Ba Giờ được bắt đầu lúc 3 giờ chiều, giờ Chúa Giêsu chịu chết, và Ngài đã gọi giờ này là Giờ Thương Xót đối với thế giới. Giờ cầu nguyện này cũng có thể đọc lúc 3 giờ sáng. [✠ Lòng Chúa Thương Xót & Công Lý –

<https://youtu.be/KQuCULXH62c>

Thêm vào đó, còn có Chúa nhật kính LCTX được Thánh Gioan Phaolô II thiết lập với tuần cửu nhật bắt đầu từ Thứ Sáu Tuần Thánh (Good Friday).

Điều đánh động về Lời Cầu Nguyện Lúc Ba Giờ và Chuỗi Lòng Thương Xót là sự ngắn gọn của lời cầu nguyện. Lời Cầu Nguyện Lúc Ba Giờ chỉ mất chưa đầy 1 phút để đọc. Chuỗi Lòng Thương Xót chỉ mất khoảng 30 phút như đọc Kinh Mân Côi. Thiên Chúa biết con người thời đại mới say mê và bị áp lực thế nào, Ngài biết chúng ta có ít thời gian để cầu nguyện nên Ngài đưa ra cách cầu nguyện văn tắt để thích nghi với chúng ta. LCTX thích hợp với chúng ta biết bao!

Thêm vào kho tàng lời cầu nguyện và ân sủng phong phú của Giáo Hội, Thiên Chúa còn yêu cầu Thánh nữ Faustina tuyên bố rằng, vào ngày lễ LCTX, bất kỳ ai xưng tội và rước lễ sẽ lãnh nhận ơn tha thứ trọn vẹn và miễn giảm hình phạt.

TƯƠNG TỰ LÒNG SÙNG KÍNH THÁNH TÂM

Những người tôn kính Thánh Tâm Chúa sẽ vui mừng nhận ra rằng việc tôn kính LCTX có liên quan việc sùng kính Thánh Tâm Chúa. Linh ảnh LTX của Chúa Giêsu cho thấy 2 luồng sáng xuất phát từ Thánh Tâm Chúa. Theo giải thích của thánh nữ Faustina: Luồng sáng xanh tượng trưng cho nước làm cho các linh hồn nên công chính, luồng sáng đỏ tượng trưng Bửu Huyết là sự sống của các linh hồn. Chúa Giêsu giải thích thêm với Thánh nữ Faustina: “Hai luồng sáng xuất phát từ chiều sâu thẳm của LCTX Thánh Tâm đau khổ của Cha được mở ra bằng lưỡi đồng đâm thấu trên Thánh Giá”.

Lời cầu nguyện “Lạy Chúa Giêsu Vua Lòng Thương Xót, con tín thác vào Ngài” cũng tương tự lời cầu nguyện “Lạy Thánh Tâm cực thánh Chúa Giêsu, con đặt trọn niềm tin vào Ngài”.

Lời hứa tương tự về sự giúp đỡ trong phút lâm chung. Về lòng tôn kính Thánh Tâm, Chúa Giêsu hứa rằng những ai rước lễ 9 thứ sáu đầu tháng liên tiếp sẽ được Ngài nâng đỡ trong phút hấp hối. Chúa Giêsu còn nói với Thánh nữ Faustina: “Khi họ lần Chuỗi LTX bên người hấp hối, Ta sẽ là Đấng Trung Gian giữa Chúa Cha và người hấp hối, không là Thẩm phán mà là Đấng Cứu Độ nhân hậu”.

Suối Nguồn của lòng sùng kính LCTX là Tình Yêu cháy bỏng và dồi dào của Chúa Giêsu dành cho nhân loại. Đây cũng là Suối Nguồn của lòng sùng kính LCTX vì Thiên Chúa trao ban cho chúng

ta những “kênh mới” về ân sủng trong thời đại nguy khốn và hiểm họa này.

CHUẨN BỊ CHO LẦN ĐẾN THỨ HAI

Những ai đọc những điều về thần bí và những con người thánh thiện đều biết rằng Đức Mẹ thường ám chỉ thời đại chúng ta là “thời đại cuối cùng” (the end times). Khi Giáo Hội không minh nhiên nói rằng chúng ta đang sống những năm tháng cuối cùng của thế giới, Chúa Giêsu đã nói với Thánh nữ Faustina rằng có một nhu cầu cấp bách là tuyên xưng LCTX vì thế giới cần đó là cách chuẩn bị cho Chúa đến lần thứ hai. Đây là vài sứ điệp của Chúa:

– Hãy nói với thế giới về LCTX... Đó là dấu hiệu của “thời cuối cùng,” sau đó là Ngày Công Thắng. Con sẽ chuẩn bị cho thế giới về lần đến cuối cùng của Ta. Hãy nói với mọi người về LTX của Ta, vì ngày kinh khủng là Ngày Công Thắng đã gần kề.

– Trước Ngày Công Thắng, Ta sẽ gọi đến Ngày LCTX. Ta sẽ gia hạn thời gian của LCTX vì những người tội lỗi. Nhưng khốn cho họ nếu họ không nhận biết thời gian này Ta sẽ đến thăm.

– Khi vẫn còn thời gian, hãy để họ cậy nhờ LTX của Ta. Ai từ chối qua Cửa của LTX đều phải qua Cửa Công Thắng của Ta.

Đức Mẹ cũng đã nói với thánh nữ Faustina về sự cấp bách loan truyền lòng sùng kính LCTX: “Con phải nói với thế giới về LTX của Cha và chuẩn bị cho thế giới về lần đến thứ hai của Cha, không đến như Đấng Cứu Độ nhân hậu mà như Thẩm phán công bình. Ngày ấy thật khủng khiếp! Ngày Công Thắng đã được ấn định, ngày phần nộ của Thiên Chúa. Các thiên thần run sợ trước ngày này. Hãy nói với các linh hồn về LCTX khi vẫn còn thời gian dành cho LCTX”.

Những lời này có làm chúng ta sợ hãi và lo lắng? Trong Kinh thánh, Chúa Giêsu đã nói: “... khi Con Người trở lại, liệu Ngài còn thấy niềm tin trên trái đất?” (Lc 18:8).

Dù những kẻ tội lỗi và những kẻ hăm hảm quanh chúng ta, dù những khó khăn cá nhân những thử thách trong cuộc sống, chúng ta hãy tìm kiếm niềm tin của trẻ thơ (childlike faith) và từ bỏ chính mình để thân thưa: “Lạy Chúa Giêsu, Vua Lòng Thương Xót, con tín thác vào Ngài”.

TÌM HIỂU VỀ MÙA PHỤC SINH

LTS: Trong Kinh 6 điều răn của Hội Thánh, điều răn thứ 4 có ghi rõ: *"Chịu Mình Thánh Đức Chúa Giêsu trong Mùa Phục Sinh"*. Nhiều giáo dân hiểu: Mùa Phục Sinh là chính ngày Lễ Phục Sinh? Cũng có người hiểu Mùa Phục Sinh là tuần bát nhật sau Lễ Phục Sinh? Để hiểu rõ về Mùa Phục Sinh, chúng ta cùng đọc bài sơ tầm dưới đây:

1-Mùa Phục sinh là gì?

Mùa Phục sinh là một giai đoạn trong năm Phụng Vụ của Kitô giáo, tiếp nối sau Mùa Chay, *thường bắt đầu từ Chúa Nhật Phục sinh đến lễ Hiện Xuống*. Ngày lễ Phục sinh là thời điểm bắt đầu Mùa Phục sinh và cũng là ngày lễ quan trọng nhất trong năm Phụng Vụ, là ngày lễ Mẹ của mọi ngày Chúa Nhật, bởi vì Thánh lễ nào cũng đều tưởng niệm và tái diễn công cuộc Vượt Qua của Đức Kitô.

Trong Mùa Phục Sinh có các Lễ Trọng đều cử hành vào Ngày Chúa Nhật. Chúa nhật thứ II Phục Sinh cử hành trọng thể Kính Lòng Chúa Thương Xót; Chúa nhật thứ IV Phục Sinh: Lễ Chúa Chiên Lành - Cầu cho ơn Thiên Triệu; Chúa Nhật thứ VI Phục Sinh: Lễ Chúa Giêsu lên trời (Lễ Thăng Thiên). Chúa nhật thứ VII Phục Sinh: Lễ Chúa Thánh Thần Hiện xuống – Kết thúc Mùa Phục Sinh.

2-Mùa Phục sinh có mấy tuần, bắt đầu và kết thúc khi nào?

2-Mùa Phục sinh có mấy tuần, bắt đầu và kết thúc khi nào?

Mùa Phục sinh thường kéo dài 50 ngày, tương đương với khoảng 7 tuần, bắt đầu từ ngày Chúa Nhật Phục sinh đến lễ Hiện Xuống. Theo Dương lịch thì ngày Chủ Nhật bắt đầu Mùa Phục sinh có thể sẽ có sự thay đổi qua từng năm nhưng nhất định phải là ngày Chủ Nhật nằm trong khoảng từ giữa 22 tháng 3 đến ngày 25 tháng 4, sau ngày rằm và ngay sau tiết Xuân Phân. Theo đó, Mùa Phục sinh năm 2026 sẽ bắt đầu từ ngày 05 tháng 4 Dương lịch và kết thúc vào ngày 24 tháng 6 Dương lịch.

Ngày thứ 40 kể từ sau ngày lễ Phục sinh có ngày lễ Chúa Giêsu lên trời (tức lễ Thăng Thiên, rơi vào ngày Thứ Năm) nhưng cũng thường được dời vào ngày Chúa Nhật kế tiếp. Ngày thứ 50 kể từ sau ngày lễ Phục sinh là ngày lễ Ngũ Tuần kỉ niệm Chúa Thánh Thần hiện xuống theo Tân Ước, ngày này cũng được coi là ngày khai sinh ra Giáo hội.

3-Ý nghĩa của Mùa Phục sinh

Đối với những người theo Kitô giáo, sự hồi sinh của Chúa Giêsu sau khi bị chết trên thập tự giá đã khiến cho ngài trở thành người có quyền năng đem lại cho họ đời sống vĩnh cửu. Họ tin rằng cái chết và sự Phục sinh của Chúa Giêsu đã hoàn thành những gì mà biến cố Xuất Hành đã tiên báo: Giải phóng con người khỏi tội lỗi và đưa họ vào cuộc sống trên Thiên Đàng mà Người đã trao ban. Với họ, mùa Phục sinh không chỉ có ý nghĩa hướng đến sự cứu rỗi của Chúa mà còn như một biểu tượng cho sự hồi sinh, mang lại sự sống mới.

4-Các nghi thức Thánh lễ Mùa Phục sinh

Tuần lễ trước Mùa Phục sinh được gọi là Tuần Thánh, tính từ ngày Chúa nhật lễ Lá (hay Chúa nhật Thương Khó) cho đến hết ngày Thứ bảy Tuần Thánh (hay Canh thức Vượt Qua). Trong tuần này, các giáo hội Kitô giáo tưởng nhớ Cuộc thương khó của Giêsu Kitô, cử hành những mầu nhiệm mà Chúa Giêsu đã hoàn tất vào những ngày cuối cùng ở trần gian. Đối với Kitô hữu, mọi cử hành phụng vụ trong tuần này đều nói lên thái độ đau buồn, nhưng với tâm tình biết ơn vì Chúa đã thương trở nên con người để chịu đau khổ và chịu chết cho nhân loại tội lỗi. Vào ngày Chúa Nhật Phục sinh, các giáo hoàng thường chúc phép lành *Urbi et Orbi* từ ban công chính của vương cung thánh đường Thánh Phêrô.

Trong đêm Phục sinh, các nhà thờ sẽ tổ chức lễ Vọng Phục sinh để cầu nguyện trong tâm tình chờ mong sự Phục sinh của Chúa. Lễ Vọng Phục sinh thường bao gồm 4 phần:

Phần thứ nhất: Nghi thức thắp Nến Phục sinh bao gồm việc thánh hóa lửa, thắp nến, kiệu Nến Phục sinh và trọng tâm là công bố Tin Mừng Phục sinh.

Phần thứ hai: Phụng vụ Lời Chúa, suy ngẫm các việc kỳ diệu Chúa đã làm cho dân Người từ đầu, và dân Chúa tin tưởng vào lời hứa của Người.

Phần thứ ba: Phụng vụ phép Rửa, thánh hóa nước rửa tội và lặp lại lời cam kết bước theo Chúa Kitô khi chịu phép Rửa.

Phần thứ tư: Phụng vụ Thánh Thể, dân Chúa được mời dự tiệc thánh mà Đức Kitô đã dọn sẵn cho dân Người qua sự chết và phục sinh của Người.

Sau khi cử hành Thánh lễ bắt đầu Mùa Phục Sinh, niềm vui vượt qua được kéo dài trong một tuần lễ tiếp theo, người ta gọi đây là *Bát nhật Phục sinh*. Lời chúc tụng cuối cùng của các Giờ Kinh Phụng Vụ được đánh dấu bởi hai lần hát «alleluia» và theo truyền thống, thời gian này được dành cho việc bổ túc các bài học giáo lý cho các tân tòng.

Fx Đỗ Công Minh (St)

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TGP SÀI GÒN
HÂN HOAN CHÚC MỪNG**

**TÂN BAN CHẤP HÀNH
CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT
GIÁO XỨ MÔNG TRIỆU, HẠT GIA ĐÌNH
(Nhiệm Kỳ I: 2026 – 2030)**

Cha linh hướng: Lm. Phanxicô Ass Nguyễn Văn Dinh.

- Trưởng Ban Chấp hành: Bà Maria Vũ Thị Hường.**
- Phó Ban Chấp hành: Bà Maria Võ Thị Mỹ Ngọc.**
- Thư ký: Bà Anna Nguyễn Thị Cúc Đào.**
- Thủ quỹ: Bà Maria Nguyễn Thị Ánh.**

NĂM NGỰA - SUY NGHĨ VỀ “NGỰA” TRONG LÒNG NGƯỜI

Jos. Vinc. Ngọc Biển

Bạn thân mến,

Kinh Thánh nhiều lần nhắc đến ngựa như biểu tượng của sức mạnh. Nhưng điều đáng suy nghĩ không phải là con ngựa ngoài đồng, mà là con ngựa trong lòng mỗi người.

Ai trong chúng ta cũng có một “con ngựa”: đó là khả năng, tham vọng, ước muốn tiến xa, nhu cầu được nhìn nhận. Những điều ấy không xấu. Thiên Chúa không dựng nên con người để sống tầm thường. Người ban cho ta sức mạnh để phục vụ.

Nhưng ngựa nếu không được cầm cương sẽ lao đi.

Và khi nó lao đi, người cưỡi dễ bị cuốn theo.

Có khi “ngựa” của chúng ta là công việc mục vụ thành công.

Có khi là vị trí, uy tín, ảnh hưởng.

Có khi chỉ đơn giản là nhu cầu phải hơn người khác một chút.

Nguy hiểm không nằm ở sức mạnh. Nguy hiểm nằm ở chỗ ta bắt đầu cậy dựa vào nó thay vì cậy dựa vào Chúa.

Kinh Thánh cho thấy: dân Chúa đã từng muốn nhiều ngựa để cảm thấy an toàn. Nhưng lịch sử chứng minh rằng an toàn không đến từ số lượng chiến xa, mà từ lòng trung tín với giao ước.

Trong đời sống thiêng liêng, điều quan trọng không phải là ta chạy nhanh bao nhiêu, mà là ta đang đi về đâu.

Có người chạy rất nhanh nhưng xa dần Thiên Chúa.

Có người bước chậm nhưng vững trong ân sủng.

Bạn thân mến,

Năm nào cũng có thể là “năm con ngựa” nếu ta để mình bị cuốn vào cuộc đua của thế gian. Nhưng cũng có thể là năm thanh luyện, nếu ta biết trao dây cương đời mình cho Đức Kitô.

Người không phá hủy sức mạnh của ta. Người hướng dẫn nó.

Ước gì mỗi ngày, khi xét mình, ta dám hỏi:

Con ngựa tôi đang cưỡi có đang đưa tôi đến gần Chúa hơn không?

Nếu chưa, xin Người dạy ta cách cầm cương lại—để sức mạnh trở thành phục vụ, và tham vọng trở thành tình yêu.

CHÚA CẦN CON HAY CON CẦN CHÚA?

Lm. Anmai, CSSR

Trong dòng chảy bất tận của vũ trụ, nơi mà những vì sao lấp lánh như những câu hỏi chưa lời đáp, con người thường dừng lại để chiêm nghiệm về mối quan hệ thiêng liêng nhất: giữa Chúa và con người. Câu hỏi "Chúa cần con hay con cần Chúa?" không chỉ là một vấn đề thần học đơn thuần, mà còn là một cuộc hành trình sâu thẳm vào bản chất của tồn tại, niềm tin và sự phụ thuộc lẫn nhau. Nó gợi lên hình ảnh một đấng toàn năng, vô hạn, đối diện với những sinh linh hữu hạn, yếu đuối. Qua bài viết này, chúng ta sẽ khám phá chủ đề này một cách thâm thúy, chia thành các mục để làm rõ từng khía cạnh, từ góc nhìn tôn giáo, triết học, tâm lý, đến những hàm ý thực tiễn trong đời sống. Hãy cùng suy tư, không phải để tìm câu trả lời tuyệt đối, mà để khơi dậy những suy nghĩ sâu lắng hơn trong lòng mỗi người.

Câu hỏi "Chúa cần con hay con cần Chúa?" giống như một hạt cát trong sa mạc – nhỏ bé nhưng chứa đựng cả một thế giới rộng lớn. Nó xuất hiện từ những trang Kinh Thánh cổ xưa, nơi Chúa được miêu tả là Đấng Tạo Hóa toàn năng, không thiếu thốn bất kỳ điều gì, nhưng lại chọn cách liên hệ mật thiết với con người. Trong sách Sáng Thế Ký, Chúa tạo dựng con người theo hình ảnh của Ngài, không phải vì Ngài cô đơn, mà vì tình yêu thương vô điều kiện. Thế nhưng, con người, với bản tính yếu đuối và hữu hạn, luôn khao khát một đấng cao hơn để lấp đầy khoảng trống nội tâm.

Thâm thúy ở đây nằm ở sự nghịch lý: Nếu Chúa là vô hạn, tại sao Ngài lại "cần" con người? Phải chăng đó là một nhu cầu giả tạo, hay là biểu hiện của tình yêu đích thực? Ngược lại, con người cần Chúa như cần không khí để thở, nhưng liệu sự cần thiết ấy có phải là gông cùm hay là chìa khóa giải phóng? Câu hỏi này không chỉ dừng ở lý thuyết, mà còn chạm đến cốt lõi của sự tồn tại: Chúng ta là ai trong vũ trụ mênh mông này? Qua các mục tiếp theo, chúng ta sẽ đào sâu vào từng lớp ý nghĩa, như lột từng lớp vỏ của một quả cầu pha lê, để lộ ra ánh sáng bên trong.

Từ góc nhìn Kitô giáo – nơi khái niệm "Chúa" thường được liên hệ trực tiếp – Chúa là Đấng Toàn Năng, Tự Hữu, không phụ thuộc vào bất kỳ thụ tạo nào. Trong sách Ê-sai 40:28, Kinh Thánh khẳng định: "Đức Giê-hô-va là Đức Chúa Trời đời đời, là Đấng dựng nên các đầu cùng đất; Ngài chẳng mệt nhọc cũng chẳng mỏi mệt". Chúa không "cần" con người để tồn tại, vì Ngài là nguồn cội của mọi sự. Thế nhưng, thâm thúy thay, Chúa lại chọn cách cần con người trong kế hoạch cứu rỗi. Qua Chúa Giê-su, Ngài hạ mình xuống làm người, chịu đau khổ, để cứu chuộc nhân loại. Điều này không phải vì Ngài thiếu thốn, mà vì tình yêu – một tình yêu tự do, không ràng buộc.

Trong các tôn giáo khác, như Hồi giáo, Allah là Đấng Duy Nhất, không cần ai thờ phượng để tồn tại, nhưng con người cần thờ phượng Ngài để tìm thấy ý nghĩa. Phật giáo lại nhìn khác: Không có một đấng tạo hóa cá nhân, nhưng con người cần "giác ngộ" để thoát khỏi vòng luân hồi, giống như cần một vị thầy dẫn dắt. Thâm thúy ở đây là: Chúa (hay đấng thiêng liêng) không cần con người để hoàn hảo, nhưng con người cần Chúa để trở nên toàn vẹn. Giống như mặt trời không cần hoa để chiếu sáng, nhưng hoa cần mặt trời để nở rộ. Nếu Chúa "cần" con người, đó là cần trong ý nghĩa của sự hiệp thông, như một người cha cần con cái để bày tỏ tình yêu, chứ không phải để lấp đầy khoảng trống.

Bước sang lĩnh vực triết học, câu hỏi trở nên thâm thúy hơn với những lập luận logic và siêu hình. Triết gia Aristotle từng nói về "Động Lực Đầu Tiên" – một đấng bất động, hoàn hảo, không cần gì từ thế giới. Tương tự, Thomas Aquinas trong "Năm Con Đường" chứng minh Chúa là Nguyên Nhân Đầu Tiên, tự tồn tại mà không phụ thuộc. Chúa không cần con người, vì nếu cần, Ngài sẽ không còn là vô hạn. Thế nhưng, con người cần Chúa như cần một nền tảng siêu việt để giải thích sự tồn tại của vũ trụ – một câu trả lời cho "Tại sao có cái gì đó thay vì không có gì?" như Leibniz từng hỏi.

Tuy nhiên, triết gia hiện đại như Jean-Paul Sartre lại đảo ngược: Con người là tự do tuyệt đối, không cần Chúa để tồn tại, mà tự tạo ra ý nghĩa cho mình. Nhưng thâm thúy thay, trong "Hữu Thể Và Hư Vô", Sartre thừa nhận sự cô đơn của con người khi không có Chúa – một khoảng trống mà chủ nghĩa vô thần không lấp đầy được.

Nietzsche tuyên bố "Chúa đã chết", nhưng chính ông lại đau đớn vì mất đi nền tảng đạo đức. Ở đây, nghịch lý hiện ra: Con người cần Chúa không chỉ để tin, mà để chống lại sự vô nghĩa của cuộc đời. Chúa có thể không cần con người, nhưng qua con người, Ngài thể hiện sự sáng tạo – như một nghệ sĩ cần bức tranh để bày tỏ tài năng, dù bức tranh không làm nghệ sĩ hoàn hảo hơn.

Hãy tưởng tượng: Vũ trụ như một bản giao hưởng, Chúa là nhạc trưởng không cần dàn nhạc để tồn tại, nhưng dàn nhạc cần nhạc trưởng để hòa quyện. Con người, trong bản giao hưởng ấy, là những nốt nhạc lang thang, tìm kiếm sự hài hòa từ Đấng Sáng Tạo.

Từ lăng kính tâm lý, con người cần Chúa như một nhu cầu cơ bản, theo lý thuyết của Abraham Maslow về "tháp nhu cầu", nơi nhu cầu siêu việt (transcendence) đứng ở đỉnh. Nhà tâm lý học Viktor Frankl, trong "Man's Search for Meaning", khẳng định rằng con người cần ý nghĩa – và Chúa thường là nguồn ý nghĩa ấy, đặc biệt trong đau khổ. Chúng ta cần Chúa để đối phó với cái chết, nỗi sợ hãi, và sự cô lập. Nghiên cứu hiện đại cho thấy những người có niềm tin tôn giáo thường hạnh phúc hơn, ít trầm cảm hơn – chúng ta cần Chúa như cần oxy cho linh hồn.

Ngược lại, Chúa có "cần" con người? Trong tâm lý học tôn giáo, một số học giả như Carl Jung cho rằng Chúa (hay hình ảnh tập thể về Chúa) cần con người để "thức tỉnh" trong vô thức tập thể. Thâm thúy ở đây là sự phụ thuộc lẫn nhau: Con người tạo ra hình ảnh Chúa từ nhu cầu nội tâm, và Chúa, qua đó, trở nên "sống động" trong thế giới con người. Trong xã hội, các tôn giáo tồn tại vì con người cần cộng đồng thờ phượng, nhưng Chúa không cần đền thờ để tồn tại – Ngài cần con người để lan tỏa tình yêu.

Hãy nghĩ đến một người mẹ: Bà không cần con cái để sống, nhưng qua con cái, tình yêu của bà được nhân lên. Tương tự, Chúa cần con người trong ý nghĩa biểu lộ ân điển, chứ không phải để bổ sung cho sự hoàn hảo của Ngài.

Trong đời sống hàng ngày, câu hỏi này mang tính thực tiễn sâu sắc. Nếu con người cần Chúa, chúng ta nên tìm kiếm Ngài qua cầu nguyện, suy tư, và hành động đạo đức – như Thánh Augustine nói: "Lòng con bồn chồn cho đến khi nghỉ yên trong Chúa". Ngược lại, nhận ra Chúa không "cần" chúng ta theo nghĩa thiếu thốn giúp giải

phóng khỏi gánh nặng "làm hài lòng Chúa" một cách máy móc, mà thay vào đó, sống trong tình yêu tự do.

Thâm thúy của câu hỏi nằm ở sự cân bằng: Chúa không cần con người để tồn tại, nhưng chọn cần chúng ta để yêu thương; con người cần Chúa để tìm ý nghĩa, nhưng qua đó, trở nên phần của điều gì đó lớn lao hơn. Giống như biển cả không cần giọt nước, nhưng giọt nước cần biển cả để trở nên bất tận. Cuối cùng, câu trả lời không nằm ở logic, mà ở trải nghiệm cá nhân – bạn cần Chúa đến mức nào, và bạn có cảm nhận Ngài cần bạn trong kế hoạch vĩ đại của Ngài? Hãy để câu hỏi này tiếp tục vang vọng, như một lời mời gọi suy tư sâu hơn trong hành trình cuộc đời.

BA LỜI HỨA THƯƠNG XÓT

Chúa Giêsu đã hứa nhiều lần với Thánh Faustina và bất cứ ai lần chuỗi Lòng Chúa Thương Xót với lòng thành tín. Đây là 3 lời hứa cho những ai lần chuỗi Lòng Chúa Thương Xót:

1. "Khi những kẻ tội lỗi cứng cỏi đọc chuỗi kinh này, Ta sẽ lấp đầy tâm hồn họ bằng sự bình an, và giờ chết của họ sẽ là giờ chết lành" (Nhật Ký, 1541).

2. "Những linh hồn đọc chuỗi kinh này sẽ được Lòng Thương Xót của Ta ôm ấp suốt đời họ và đặc biệt là vào giờ chết của họ" (Nhật Ký, 754).

3. "Khi họ đọc chuỗi kinh này trước mặt người hấp hối, Ta sẽ đứng giữa Cha Ta và người hấp hối, không phải với tư cách là Thẩm Phán công bằng mà là Đấng Cứu Độ đầy lòng thương xót" (Nhật Ký, 1541).

Đặc biệt là lời Chúa Giêsu nói với Thánh Faustina: "Lòng Thương Xót của Ta lớn hơn cả tội lỗi của con và của toàn thế giới" (Nhật Ký, 1485).

Vì thế, đừng bao giờ tuyệt vọng. Không bao giờ trễ nếu còn thờ. Hãy trở về trước khi tắt thở !

ĐỜI CÁT BỤI

TRÂM THIÊN THU

(chuyển ngữ từ AmericanCatholic.org

và TheCatholicSpirit.com)

(Tiếp theo và hết)

CÁC BÀI ĐỌC TRONG LỄ TRO

Các bài đọc trong Thứ Tư Lễ Tro làm nổi bật lời mời gọi trở về. Bài đọc I trích từ sách Giôen, kêu gọi chúng ta trở về với Chúa “bằng việc ăn chay, than khóc và thống thiết than van”. Tiên tri Giôen nhắc nhở chúng ta rằng “Thiên Chúa từ

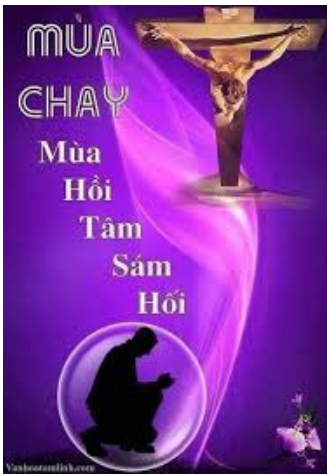
bi và nhân hậu, chậm giận và giàu tình thương”, đó là lời mời gọi chúng ta tín thác vào Tình Yêu của Thiên Chúa khi chúng ta cố gắng canh tân đời sống. Cần lưu ý rằng tiên tri Giôen không chỉ kêu gọi trở về cá nhân. Ông kêu gọi toàn thể mọi người, nên ông nói: “Hãy thổi kèn ở Sion, công bố ăn chay, kêu gọi nhóm họp; quy tụ mọi người, chú ý giáo đoàn; nhóm họp người lớn, con cái và trẻ em còn bú”. Khi chúng ta bước vào mùa canh tân, chúng ta kết hiệp với cả dân Chúa, vì tất cả chúng ta đều chia sẻ nhu cầu trở về liên tục và chúng ta được kêu gọi nâng đỡ nhau trong suốt hành trình này. Bắt chước những người tham dự Nghi thức Sám hối trong quá khứ, chúng ta cùng trở thành cộng đoàn sám hối khi tìm cách tiếp cận Thiên Chúa qua việc đền tội và canh tân đời sống.

Với cách nói khác nhưng không kém phần cấp bách, thánh Phaolô xin chúng ta “giao hòa với Thiên Chúa, vì đây là thời thuận tiện và là ngày cứu độ”. Thời điểm trở về với Chúa là lúc này, Mùa Chay Thánh này, chính ngày này.

Phúc Âm Lễ Tro cho chúng ta lời khuyên tốt về cách chúng ta hành động trong Mùa Chay. Chúa Giêsu nói về 3 quy tắc chính của Mùa Chay: Bác ái, cầu nguyện và trai tịnh. Các hoạt động tâm linh này, như Chúa Giêsu đã dạy chúng ta, được làm dù không ai biết, và cũng đừng cho ai biết, chỉ có Chúa biết, kéo vô ích (x. Mt 6:1-17). Điều quan trọng không phải là chúng ta chỉ nên cầu nguyện một mình mà không cầu nguyện chung với cộng đoàn, mà là chúng

ta chỉ nên cầu nguyện không phải để người ta thấy mình đạo đức hoặc thánh thiện. Việc ăn chay và bác ái cũng vậy, không cần phải giấu giếm mà nên làm vì kính mến Chúa và yêu thương tha nhân, chứ không để người ta biết mà khen mình.

Có điều mỉa mai là chúng ta sử dụng đoạn Phúc Âm này, khuyên chúng ta rửa mặt và không làm ra vẻ ăn chay, với vẻ chỉ loanh quanh với việc xúc tro là xong. Đây chỉ là cách Chúa Giêsu bảo chúng ta đừng làm những hành động mang tính tôn giáo chỉ muốn khoe khoang cho người khác biết. Chúng ta đừng xúc tro để tỏ ra mình thánh thiện, mà phải biết rằng chúng ta đều là những tội nhân khốn nạn cần phải sám hối, đền tội và canh tân.

TỪ TRO TỚI GIẾNG RỬA TỘI

Lời mời gọi liên tục sám hối phản ánh trong các bài đọc cũng là sứ điệp của TRO. Chúng ta sống Mùa Chay từ tro tới giếng rửa tội. Chúng ta xúc tro vào Thứ Tư Lễ Tro và rửa sạch bằng nước của giếng rửa tội. Sâu xa hơn, chúng ta phải chết cho tội và xác thịt từ đầu Mùa Chay để có thể sống trọn vẹn hơn trong Đấng Phục Sinh trong ngày đại lễ Phục sinh.

Khi xúc tro, chúng ta nhớ mình là gì. Chúng ta nhớ rằng chúng ta là thụ tạo bởi bụi đất: “Hãy nhớ mình là bụi đất”. Chúng ta nhớ rằng chúng ta là những thụ tạo sẽ chết và “sẽ trở về bụi đất”. Chúng ta nhớ rằng chúng ta đã lãnh nhận Bí tích Thánh tẩy. Chúng ta nhớ rằng chúng ta là những lữ khách trên hành trình trở về: “Hãy sám hối và tin vào Phúc Âm”. Chúng ta nhớ rằng chúng ta là chi thể của Nhiệm thể Đức Kitô: Xúc tro để công bố mình đồng nhất với người khác.

Canh tân mình trước mặt Chúa là điểm cốt lõi của việc thực hành Mùa Chay. Rất dễ quên, vì thế chúng ta thường “lăn vào vết xe cũ” của thói quen phạm tội, cách nghĩ và cách sống trái ngược với Ý Chúa. Chúng ta cũng như dân thành Ninivê trong chuyện kể của tiên tri Giônã. Chính sự “đổi bại” của họ khiến Chúa phải sai Giônã tới rao giảng cho họ. Tiên tri Giônã muốn tránh né sứ vụ đó và bị chìm sâu trong nước. Được cá cứu, cuối cùng tiên tri Giônã mới làm theo Ý Chúa và bắt đầu rao giảng trong khắp thành Ninivê. Lời

giảng của ông lọt vào tai và lòng của dân thành, họ làm theo và đã được cứu.

Từ đầu Mùa Chay, Lời Chúa kêu gọi chúng ta trở về. Nếu chúng ta biết mở tai và mở lòng đón nhận Lời Chúa, chúng ta cũng sẽ như dân thành Ninivê cố gắng từ bỏ tội lỗi và thành tâm trở về với Chúa. Chắc chắn chúng ta sẽ được tha thứ và được cứu độ. Rất đơn giản, thời điểm đó bắt đầu từ Thứ Tư Lễ Tro!

Nghi thức xúc tro là nghi thức long trọng, là dấu hiệu khởi đầu Mùa Chay Thánh. Nghi thức rất đặc biệt, không có động thái phụng vụ như những ngày khác trong suốt năm phụng vụ.

Tro được tạo ra từ việc đốt các lá đã làm phép của Chúa Nhật Lễ Lá năm trước. Tro được làm phép trong Thánh Lễ Thứ Tư Lễ Tro, sau bài giảng. Mọi người lần lượt lên chịu tro, thừa tác viên vừa xúc tro vừa đọc: "Thời kỳ đã mãn, và Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần, hãy sám hối và tin vào Tin Mừng" (Mc 1:15), hoặc: "Hãy nhớ mình là bụi đất và sẽ trở về bụi đất" (St 3:19). Tro là biểu tượng của 2 thứ chính trong Cựu ước.

SỰ CHẾT VÀ SÁM HỐI

Tro tương đương với cát bụi, thân xác con người được tạo thành từ đất: "Thiên Chúa lấy bụi từ đất nặn ra con người, thổi sinh khí vào lỗ mũi, và con người trở nên một sinh vật" (St 2:7), và khi thân xác hư nát, nó sẽ trở về đất cát hoặc bụi tro.

Tổ phụ Abraham đã thưa với Chúa: "Con chỉ là thân tro bụi" (St 18:27), ám chỉ cái chết của nhân loại. Còn tiên tri Giêrêmia mô tả cái chết là "thung lũng tử thi và tro thiêu xác" (Gr 31:40).

Tro là điềm gở, và chúng ta dùng tro vào ngày Thứ Tư Lễ Tro để nhắc nhở về cái chết chắc chắn sẽ đến với chúng ta. Cái chết có thể đến sớm, cũng có thể đến chậm, nhưng chắc chắn nó sẽ đến. Nếu cái chết đến, chúng ta cần chuẩn bị, và thời gian chuẩn bị là ngay từ bây giờ, còn cách chuẩn bị là sống theo phương cách của Chúa.

Tiên tri Đanien đã khúm núm lúc mặc áo vải thô và xúc tro, đó là dấu hiệu ăn năn vì đã phản nghịch, bội bạc và trụy lạc: "Tôi ăn chay, mặc áo vải thô và rắc tro lên đầu rồi ngẩng mặt lên Chúa Thượng là Thiên Chúa, để dâng lời khẩn nguyện nài van" (Đn 9:3).

Khi Giôna cảnh báo dân thành Ninivê rằng Thiên Chúa sắp hủy diệt thành phố vì sự suy đồi và sự trụy lạc của họ, dân thành đã vội mặc áo vải thô và xúc tro để tỏ ra xa tránh lối sống sa đọa: “Tin báo đến cho vua Ninivê; vua rời khỏi ngai, cởi áo choàng, khoác áo vải thô, và ngồi trên tro. Thiên Chúa thấy việc họ làm, thấy họ bỏ đường gian ác mà trở lại, Người hối tiếc về tai họa Người đã tuyên bố sẽ giáng trên họ, Người đã không giáng xuống nữa” (Gn 3:6 và 10). Tro là lời khẩn thiết cầu xin Chúa ân ban lòng thương xót, lòng trắc ẩn, và ơn tha thứ.

Hơn nữa, đó còn là cách công nhận tội lỗi mình, là cách bày tỏ sự buồn rầu vì tội lỗi đã trót phạm, là lời hứa canh tân và quyết tâm chống lại chước cám dỗ trong tương lai.

Chúng ta đều là những tội nhân. Khi chúng ta chịu tro trong ngày Thứ Tư Lễ Tro, chúng ta xin lỗi Chúa về tội lỗi mình, và chúng ta muốn dùng Mùa Chay để sửa sai, để thanh tẩy tâm hồn, để kiểm soát ước muốn và tiến bộ trong sự thánh thiện, nhờ đó chúng ta sẽ chuẩn bị mừng lễ Phục sinh.

SÔNG TINH THẦN LỄ TRO

Thiên Chúa là Đấng chí thánh, Thiên Chúa của chúng ta, Đấng đã ban sự sống và mọi thứ cho chúng ta. Trong đời sống, áp lực của công việc và trách nhiệm thường khiến chúng ta quên sám hối, đền tội và yêu thương. Chúng ta sa ngã và không sống đúng bản phận của mình, không thể hiện niềm tin thác vào Con Thiên Chúa.

Mùa Chay Thánh giúp chúng ta chấn chỉnh những gì sai sót, giúp chúng ta đền tội và canh tân đời sống bằng ân sủng của Chúa, giúp chúng ta nhớ mình chỉ là tội nhân, đặc biệt là giúp chúng ta nhớ đến Lòng Chúa Thương Xót vô biên.

Khởi hành từ Thứ Tư Lễ Tro, mong sao tro có thể nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta thuộc về Con Thiên Chúa. Ước mong sự thờ phượng, lời cầu nguyện và việc đền tội của chúng ta có thể kiên trì bền vững trong suốt 40 ngày Mùa Chay.

Nguyện xin Chúa giúp chúng ta thực sự canh tân để có thể hân hoan vui mừng với sự phục sinh của Chúa Giêsu Kitô trong đại lễ Phục sinh. Chúng ta hãy đồng hành cùng Chúa để có thể thanh thản bước vào Mùa Chay Thánh...

Phiên họp tiếp theo của Hồng y đoàn sẽ được tổ chức vào tháng Sáu.

TÍNH HIỆP THÔNG VÀ SỨ MỆNH LÀ TRỌNG TÂM CỦA SUY TƯ TẠI CÔNG NGHỊ

(Gioakim Trương Đình Giai chuyển dịch từ nguyên bản Tây ban Nha

El próximo encuentro del Colegio cardenalicio se celebrará en junio

Sinodalidad y misión en el centro de la reflexión del Consistorio-Ossevatore Romano ra ngày 12 tháng 1 năm 2026)

Hồng y đoàn đã họp tại Roma từ ngày 7 đến ngày 8 tháng Giêng, do Đức Giáo hoàng Leo XIV triệu tập, để tổ chức Công nghị đặc biệt đầu tiên trong triều đại của ngài. Phiên họp có sự tham dự của 170 hồng y từ khắp nơi trên thế giới. Vào cuối phiên họp của các hồng y, một kỳ họp mới đã được công bố sẽ diễn ra vào cuối tháng Sáu, và từ năm sau trở đi, kỳ họp này sẽ được tổ chức hàng năm trong ba hoặc bốn ngày.

"Tôi rất vui mừng chào các hiền huynh. Cảm ơn sự hiện diện của các hiền huynh!" Với những lời này, Đức Giáo Hoàng Leo XIV đã khai mạc Công đồng vào chiều thứ Tư, ngày 7 tháng 1. Trong bài phát biểu trước các hồng y hiện diện, ngài nhắc lại rằng "sự hiệp nhất thu hút, sự chia rẽ làm tan rã" và nhấn mạnh rằng "điều này cũng được phản ánh trong vật lý, cả trong lĩnh vực vi mô và vĩ mô". Do đó, để trở thành một Giáo hội truyền giáo thực sự, nghĩa là có khả năng làm chứng cho sức mạnh thu hút của lòng bác ái của Chúa Kitô, "trước hết và trên hết chúng ta phải thực hành giới răn của Người, giới răn duy nhất mà Người đã ban cho chúng ta sau khi rửa chân các môn đệ", Đức Giáo Hoàng chỉ ra. Như Đức Giáo Hoàng Leo XIV giải thích, những ngày này đã mang đến cơ hội trải nghiệm suy tư cộng đoàn về bốn chủ đề: *Evangelii Gaudium*, hay sứ mệnh của Giáo hội trong thế giới hiện đại; *Praedicate Evangelium*, tức là sự phục vụ của Tòa Thánh, đặc biệt là đối với các Giáo hội địa phương; Thượng Hội đồng và Tính hiệp hành, công cụ và phương thức cộng tác; và phụng vụ, nguồn mạch và đỉnh cao

của đời sống Kitô giáo. Nhưng vì lý do thời gian và để tạo điều kiện cho việc phân tích sâu xa hơn, “chỉ có hai trong số các chủ đề này sẽ là chủ đề của một bài thuyết trình cụ thể”, Đức Thánh Cha giải thích. Cuối cùng, các hồng y đã chọn chủ đề tính hiệp hành và tinh thần truyền giáo.

“Tôi ở đây để lắng nghe”, Đức Giáo Hoàng khẳng định. “Như chúng ta đã học được trong hai Đại hội Thượng Hội đồng Giám mục năm 2023 và 2024, tính năng động hiệp hành đòi hỏi sự lắng nghe. Mỗi khoảnh khắc như thế này là một cơ hội để chúng ta cùng nhau đào sâu trong sự trân trọng dành cho tính hiệp hành”, ngài giải thích. Đồng thời, ngài lưu ý rằng một ngày rưỡi họ đã cùng nhau trải qua “sẽ là hình ảnh báo trước cho hành trình tương lai của chúng ta. Chúng ta không nên đi đến một văn bản cụ thể, mà phải duy trì một cuộc đối thoại sẽ giúp tôi trong việc phục vụ sứ mạng của toàn thể Giáo Hội”.

Vào cuối buổi chiều thứ Tư, Đức Giáo Hoàng một lần nữa nói chuyện với những các hồng y hiện diện. Đức Giáo hoàng Leo XIV không trực tiếp tham gia các nhóm làm việc, mà chỉ tham dự phiên họp chung cuộc, nơi chín thư ký của các nhóm làm việc, gồm các hồng y từ các quốc gia khác (các hồng y thuộc Giáo triều La Mã để được tham khảo ý kiến hơn, như Đức Giáo hoàng đã giải thích), trình bày công việc của mình trong thời gian tối đa ba phút và giải thích lý do vì sao lựa chọn hai chủ đề là trọng tâm của phiên họp sáng nay và phiên họp cuối cùng chiều nay. Trong lời chào ngắn gọn của mình, Đức Giáo hoàng cũng trích dẫn một trong các thư ký, người đã gợi ý rằng “hành trình quan trọng không kém gì việc kết thúc công việc tại bàn”. Đức Giáo hoàng hy vọng chính trải nghiệm về tính hiệp hành của đoàn này sẽ là hoa trái của Công nghị này: nó “mang lại cho Giáo hội và thế giới một chứng từ chắc chắn về ý muốn, mong ước, khi nhìn nhận giá trị của việc hiệp nhất, của việc hy sinh khi thực hiện một hành trình rất dài-đối với một số người trong hiện tại-để đến, để ở bên nhau, và cùng nhau tìm kiếm điều mà Chúa Thánh Thần muốn cho Giáo hội hôm nay và mai này”. Mặc dù cuộc gặp gỡ “rất ngắn gọn”, nhưng đó cũng là “một khoảnh khắc rất quan trọng đối với tôi”, Đức Giáo hoàng Leo XIV nói, lặp lại rằng “điều quan trọng là chúng ta cùng nhau làm việc,

cùng nhau phân định, cùng nhau tìm kiếm điều Chúa Thánh Thần yêu cầu chúng ta”.

Ngày thứ hai của Công nghị bắt đầu bằng Thánh lễ tại Vương cung thánh đường Thánh Phêrô. Trong bài giảng, Đức Thánh Cha nhấn mạnh rằng các ngài không ở đó để thúc đẩy “chương trình nghị sự”- cá nhân hay tập thể- mà là “để phó dâng các dự án và nguồn cảm hứng của chúng ta cho sự xem xét của một sự biện phân vượt qua chúng ta ‘như trời cao hơn đất’ (Is 55, 9) và chỉ có thể đến từ Thiên Chúa”. Ngài cũng chỉ ra rằng Hồng y đoàn, mặc dù phong phú khả năng và ân huệ đặc biệt, không được kêu gọi trở thành “một nhóm chuyên gia”, mà là “một cộng đoàn đức tin, trong đó những ân huệ mà mỗi người mang đến, khi được dâng lên Chúa và được Người đáp lại, sẽ sinh ra hoa trái lớn nhất, theo sự quan phòng của Ngài”.

Ngài cũng nhấn mạnh rằng, mặc dù “chúng ta không phải lúc nào cũng tìm ra được giải pháp tức thời cho các vấn đề phải đối mặt”, nhưng chúng ta luôn có thể “giúp đỡ nhau”, và đặc biệt là giúp Đức Giáo Hoàng tìm ra “năm ổ bánh mì và hai con cá” mà Chúa Quan Phòng không bao giờ bỏ sót khi con cái Người cầu xin sự giúp đỡ. Đức Giáo Hoàng nói với các hồng y rằng: “Những gì các hiền huynh cống hiến cho Giáo hội qua việc phục vụ của mình là điều vĩ đại, hoàn toàn cá nhân và sâu sắc, độc nhất vô nhị đối với mỗi người và có giá trị đối với tất cả mọi người”, và trách nhiệm mà các hiền huynh chia sẻ với Vị kế vị Thánh Phêrô “là trọng đại và nặng nề”.

Vào cuối Công nghị chiều thứ Năm, ngày 8 tháng 1, một cuộc họp báo đã được tổ chức tại Văn phòng Báo chí Tòa Thánh, với sự tham gia của các Hồng y Luis José Rueda Aparicio, Tổng Giám mục Bogotá, Colombia; Stephen Brislin, Tổng Giám mục Johannesburg, Nam Phi; và Pablo David, Giám mục Kalookan, Philippines.

Ba vị hồng y cũng đã trình bày tổng quan về các chủ đề được thảo luận và bầu khí chung của cuộc gặp gỡ. Tính hiệp hành, sự cần thiết phải sống tính hiệp hành như những “người cùng đồng hành”, sự phản chiếu của nó trong việc thực thi quyền lực, trong việc đào tạo và công tác của các sứ thần Tòa Thánh, cũng như sự cần thiết phải sống tính hiệp hành trong Giáo triều với “sự quốc tế hóa mạnh mẽ hơn”, cùng với việc đọc lại tông huấn Evangelii

Gaudium của Đức Phanxicô – một văn bản không “lỗi thời” với triều đại Giáo hoàng trước và tiếp tục thách thức các giáo phận, Giáo triều La Mã và chính Đức Giáo hoàng – là trọng tâm của các cuộc suy tư trong các nhóm ngôn ngữ. Tổng cộng có 20 nhóm: 11 nhóm gồm các hồng y không có quyền bầu chọn và 9 nhóm gồm các hồng y có quyền bầu chọn, các giám mục giáo phận và các sứ thần vẫn đang tại chức, như lời giải thích của Giám đốc Văn phòng Báo chí Tòa Thánh, Matteo Bruni.

Trong lời bế mạc Công nghị, mặc dù không phải là một chủ đề cụ thể trong chương trình nghị sự, Đức Giáo hoàng muốn dành vài lời cho một vấn đề “vẫn đang là một vết thương thực sự trong đời sống của Giáo hội ở nhiều nơi ngày nay”, đó là “cuộc khủng hoảng” do việc lạm dụng tình dục gây ra. Đây là vấn đề mà Đức Giáo hoàng người Mỹ đã lên án nhiều lần trong những tháng đầu tiên nhậm chức. “Bản thân sự lạm dụng gây ra một vết thương sâu sắc có thể kéo dài suốt đời; nhưng thường thì vụn bê bối trong Giáo hội nảy sinh vì cánh cửa đã bị đóng lại và các nạn nhân không được đón tiếp và đồng hành bằng sự gần gũi của các vị mục tử chân chính”, Đức Giáo hoàng Leo XIV tuyên bố trong bài phát biểu của mình tại Hội trường Paul VI.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính thánh Vinh Sơn Ferre, Linh mục, ngày 5/4.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng**

ANH VINH SƠN ĐỖ VĂN HỘI, Trưởng BDH GD LCTX GP Thái Bình

Nguyện xin cho lòng nhiệt thành và can đảm của Thánh nhân, luôn là tấm gương soi rọi Anh trên bước đường phục vụ Giáo Hội.

GIÁO DỤC NHÂN BẢN

TẦM QUAN TRỌNG CỦA GIÁO DỤC NHÂN BẢN

Lm Francois Nguyễn Văn Việt, GP Vĩnh Long

(Tiếp theo)

II. NGHỆ THUẬT NÓI CHUYỆN

1. ĐÓ LÀ NGHỆ THUẬT "BIẾT NGHE"

"Thiên Chúa ban cho ta có hai cái tai và một cái lưỡi, để đào luyện ta nên nói ít mà lại nghe nhiều" (Chiavarino).

Có người thích nói, nói lung tung, "nói dai như đĩa đói", đó là cách gây **ác cảm** thành công nhất! Còn nghệ thuật nói, chính là **biết nghe**. Nghe không chỉ bằng đôi tai, mà còn nghe bằng mắt, bằng miệng, bằng nét mặt và toàn thân nữa. Đó chính là bí quyết "**Gây thiện cảm**".

- **Nghe bằng đôi tai:** Dĩ nhiên, lời nói được nhận biết qua đôi tai. Nghe bằng tai những thông tin, đôi khi có những lời chỉ trích, nói xấu, phán đoán bừa bãi, tục tĩu... Hãy cười cười, rồi bỏ qua, xem như "nước đổ đầu vịt" và gợi ý sang chuyện khác bổ ích hơn.

- **Nghe bằng mắt:** Khi tiếp chuyện với ai, hãy nhìn vào mắt họ, như muốn thu hút hết điều họ nói, cả những điều mà họ diễn tả chưa đủ bằng lời. Họ muốn thế, họ muốn bạn hiểu hết ý họ, nên bạn hãy dồn nhãn lực vào họ là cách nghe bằng mắt.

- **Nghe bằng nét mặt:** Đừng để mặt "chai như đá", nhưng nên thay đổi nét mặt theo tình tiết câu chuyện, để tỏ ra thông cảm với họ.

- **Nghe bằng điệu bộ:** Qua việc gật đầu đồng ý; chống tay, nhăn trán để tỏ vẻ suy tư; hoặc tươi nở nụ cười với niềm vui mà họ kể. Nghe **bằng miệng** khi lên tiếng nói: "Vâng, dạ, phải đó, thật à!..." tùy theo ý nghĩa câu chuyện.

- **Nghe với tinh thần học hỏi:** Khi tiếp chuyện với ai, ta nên rút ra bài học "hay - dở". Trên đời, ai lại không có hay - dở. Hãy loại bỏ điều tiêu cực để thu nhận điều tích cực và tích lũy thành kinh nghiệm sống.

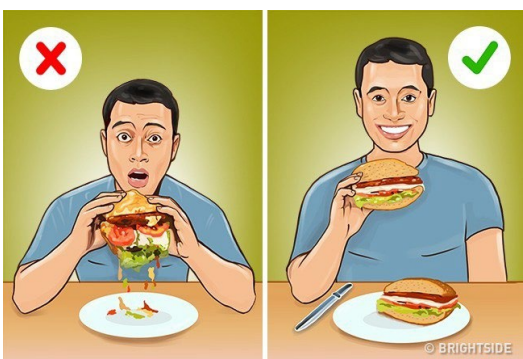
2. BIẾT NÓI

- **Thận trọng:** Nếu họ muốn ta chia sẻ, góp ý, ta hãy thận trọng suy nghĩ và nhận định, trước tiên về mặt tích cực điều họ đã nói và cần dè dặt mặt tiêu cực. Hãy thận trọng **góp ý** bằng cách nói khiêm tốn và nghiêm túc, nhất là bày tỏ sự cảm thông chân thành đối với họ.

- **Nghiêm túc và khiêm tốn:** Đừng nói những lời, những chuyện thiếu thanh nhã, lời hai ý, nhất là về vấn đề phái tính. Lời nói bộc lộ nội tâm của bạn, vì "*lòng đầy miệng mới nói ra*". Nói **khiêm tốn** là không nên nói về mình nhiều quá, lúc nào cũng phô trương '*cái tôi*' thế này thế nọ, nhưng nên nhìn nhận '*tôi còn thiếu sót*'...

- **Bác ái:** Nói để xây dựng tình đoàn kết, yêu thương và giúp nhau thăng tiến hơn. Tránh những lời chua cay, châm biếm, mỉa mai... nói hành nói xấu. Nên nhớ "*Ngậm máu phun người, trước dơ miệng mình*". Khi nói xấu ai về một vấn đề gì, Đó là dấu ta đã có khuynh hướng xấu đó rồi! Còn nói tốt về một người, đó là cách giúp ta muốn sống tốt, muốn khích lệ người đó tốt hơn, mà cũng là cách để người khác đánh giá ta tốt về mặt đó.

III. LỊCH SỰ TRONG BỮA ĂN

Bữa ăn là nơi thể hiện nhân cách và giáo dục nhiều nhất. Tục ngữ có câu: "*Ăn coi nôi, ngồi coi hướng*" nhằm lưu ý ta về việc học cách ăn uống và tiếp đãi khách.

1. Cách ăn uống

- Khi đến giờ, chủ nhà mời ăn, chỉ chỗ và mời ngồi, ta hãy vào ngồi cách tự nhiên, nhẹ nhàng. Kế tiếp, (kính nguyện) cách cầm đũa, chén hoặc muỗng, nĩa, dao... khăn ăn.

- Ăn uống cách nhẹ nhàng, từ tốn. Lấy thức ăn do chủ trao hoặc chọn món ăn gần nhất. Đừng xúc lên, lựa chọn miếng ăn... Lưu ý sử dụng các muỗng cho từng món ăn.

- Khi uống nước nóng, không nên thổi: Tay mặt cầm tách, tay trái cầm đĩa lót hứng nước nhiều. Uống nhẹ nhàng từng ngụm.

- Khi chủ rót rượu, trà, nên lưu ý xin vừa đủ và cảm ơn.

- Không nói chuyện khi thức ăn còn trong miệng.

- Học cách ăn đĩa và cách cầm muỗng, nĩa, dao.

2. Cách đãi tiệc

- Nguyên tắc chung: Mời và đến đúng giờ, để khai mạc bữa tiệc.

a. Cách đặt bàn, xếp ghế

- Tùy loại bàn tròn hay chữ nhật, kiểu VN hay Âu Mỹ, mà ta có cách đặt bàn khác nhau.

- Nguyên tắc chung: Trải khăn sạch, ghế ngồi cách nhau chừng 50 phân, xếp sẵn chén, đĩa, ly muỗng nĩa dao hay đũa, khăn ăn... cho từng người. Đừng quên ống tăm sạch sẽ, có thể đặt sẵn thực đơn (Menu).

- **Xếp chỗ ngồi:** Nếu khách không lớn hơn chủ nhà, thì chủ nhà ngồi ghế số 1, kể đến là ghế đối diện, hoặc bên tả hữu của người quan trọng. Người thân trong nhà phải nhường chỗ ngồi cho khách.

- **Cách sắp xếp bàn-ghế** (loại vuông – tròn) và vị trí quan trọng trong đám tiệc.

b. Cách tiếp bàn

- Nguyên tắc chung: Nhạy bén, gọn sạch khi rót rượu nước, khi đem vào hoặc lấy thức ăn ra, tùy theo nhu cầu bàn ăn.

- Đừng tự động chia thức ăn, uống; khi cần rót thêm, phải xin phép người dùng.

- Học cách rót rượu, rót trà, cách chia thức ăn, súp... cách sử dụng bếp ga.

- Ăn xong, mời dùng món tráng miệng, dùng rượu thơm hoặc cà phê, trà.

(hết bài 3)

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	02
✠ Sống Lời Chúa	05
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 123)	13
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn	17
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	19
✠ Các bài Thường huấn dành cho giáo dân	24
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Chúa Giêsu – Vua LTX	41
◆ Tìm hiểu về mùa Phục sinh	45
◆ Năm ngựa, suy nghĩ về “ngựa” trong lòng người	48
◆ Chúa cần con hay con cần Chúa	49
◆ Đời cát bụi (tt và hết)	53
◆ Tính hiệp thông và sứ mệnh...	57
✠ GIÁO DỤC NHÂN BẢN	
◆ Bài 3: (tiếp theo và hết)	61